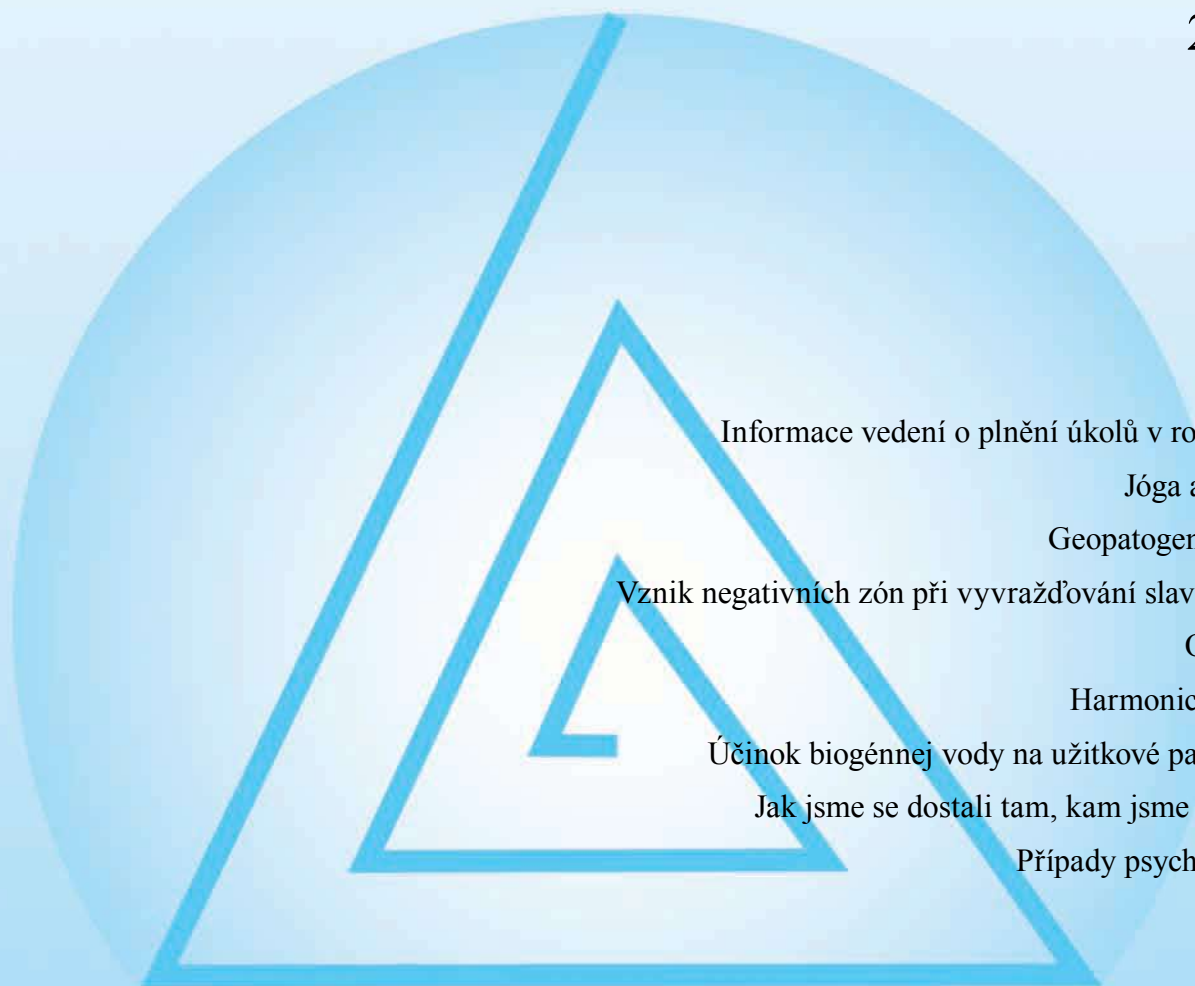

II 2007

Informace vedení o plnění úkolů v roce 2007

Jóga a výživa

Geopatogenní zóny

Vznik negativních zón při vyvražďování slavníkovců

O alergii

Harmonická mysl

Účinek biogénnej vody na užitkové parametre

Jak jsme se dostali tam, kam jsme nechtěli

Případy psychokineze

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

Pythagorejské Y

*Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.*

Maximinus

OBSAH - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Informace vedení o plnění úkolů v roce 2007

1

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICINA – HEALING AND ALTERNATIVE MEDICINE

Jóga a výživa – Mgr. H. Bejlková

2

TELESTÉZIE – TELESTHEZIA

Geopatogenní zóny – J. Novotný

4

Vznik negativních zón při vyvražďování slavníkovců – K. Brotz

6

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ – ADVICES FROM DOKTOR AND HERBALIST

O alergii – MUDr. J. Doležal

9

Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ, ZAJÍMAVOSTI – MISCELLANEUS

Harmonická mysl – časopis „Der Leuchtturm“ z roku 1915

13

Účinek biogénnej vody na užitkové parametre – Ing. A. Szándor

16

Jak jsme se dostali tam, kam jsme nechtěli

17

Popsané případy psychokineze - redakce

21

Vydává jako svou účelovou tiskovinu Společnost pro drobné podnikání ČS VTS. Dříve „Mandala Nova“ - 6 ročníků.

Šéfredaktor: Olga Filipová Redakční rada: Ing. V. Bažant, J. Jandová, J. Bártová, P. Rumčák

Adresa redakce: Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1, tel. 221 082 252, fax 221 082 289

Autorské články nejsou redakčně ani jazykově upravovány, vyjadřují názory autorů a jsou chráněny autorským právem.

Registrační číslo MK ČR E 8041, ISSN 1212 – 3145

Informace vedení o plnění úkolů v roce 2007

Jak členové ČEPES, tak čtenáři zpravodaje si uvědomují, že přijetím dokumentu „Zaměření činnosti na rok 2007“ bylo uloženo vedení jak plnění úkolů krátkodobých tak i dlouhodobých. Při hodnocení se chceme nejprve zaměřit na informace o řešení úkolů dlouhodobých.

Mezi ně patří zařazení profese „bioenergetik“ („biopraktik“, „psychoenergetik“ atd.) do národní soustavy povolání. V podstatě se jedná o úkol, který se začal prosazovat ještě v Psychoenergetické laboratoři pod vedením prof. F. Kahudy v roce 1985. Rozdíl mezi současností a dřívějším spočívá v tomto:

Prof. F. Kahuda se snažil tuto profesi určitou formou začlenit do léčebné péče se zaměřením na prevenci, kdežto naší snahou je tuto profesi považovat za osobní službu.

Do roku 2006 na naše snahy bylo odpovídáno stroze ministry zdravotnictví ČR (Prof. MUDr. B. Fišer, CSc. v roce 2001, MUDr. M. Součková v roce 2002), „Obraťte se na Ministerstvo obchodu a průmyslu“ anebo „Vaše žádost se zamítá na základě tohoto zákona či vyhlášky“. Až v roce 2006 při jednání s členy akreditační komise jsme se dozvěděli důvody a poprvé v roce 2007 jsme obdrželi písemné vyjádření, ve kterém jsou sdělovány důvody zamítnutí zařazení profese „bioenergetik“ do číselníku povolání. Z těchto čtyř důvodů připouštíme naše chyby pouze v jednom. Ostatní tři považujeme vedení ČEPES (a myslíme, že podobně by se zachovali nezaujetí posuzovatelé) za málo pravdivé a průkazné. Toto zdůvodnění bylo podepsané PhDr. Petrem Kaplanem, ředitelem odboru MPSV, vedoucím Koordinačního a Řídicího týmu ISTP. Současně jsme se dozvěděli, že to byli zástupci MZ ČR, MPO, MŠMT a MPSV, kteří ovlivnili ostatní členy Řídicího a Koordinačního týmu, aby námi navrhovaná profese nebyla zařazena do Národní soustavy povolání.

Se zástupcem MŠMT Mgr. Jakubem Stárkem uskutečnili předseda ČEPES a předseda Společenstva drobného podnikání PhDr. V. Zatloukal rozhovor s cílem se dozvědět, co je třeba udělat pro to, aby profese „bioenergetik“ mohla být zařazena do Národní soustavy povolání. Během rozhovoru nás Mgr. J. Stárek seznámil se skutečností, že všechny naše materiály (žádost o akreditaci, rozklad pro ministryni MŠMT JUDr. P. Buzkovou, všechny podklady pro zařazení profese do Národní soustavy povolání) prošly jeho rukama a také připravoval všechna zamítavá rozhodnutí. Současně nás upozornil, že jako představitel státní organizace, bude vždy se řídit názory a postoji odpovědných pracovníků (ředitelů odborů, ministrů) jiného státního orgánu, v našem případě MZ ČR. Také nás upozornil, že on sám je odpůrcem všech tradičních metod a nekonvenční medicíny.

Udivil nás přístup ministerského úředníka k řešení naší problematiky. Vždyť povolání ministerského úředníka má být služba veřejnosti, tj. celému národu (toto tvrzení není nadnesené) a nejen úzké skupině lidí (vědců), jako je to v našem případě. Tradičních metod a nekonvenční medicíny u nás užívá velmi střízlivým odhadem 25 % a více obyvatel a přesto může ministerský úředník účinně bránit plnění doporučení světové organizace (WHO), i když se zaštiťuje nejlepšími úmysly. Něco jiného by bylo, kdyby svoje názory

obhájil v disputacích se zastánci názorů jiných. Takto se nám to jeví jako využívání mocenského postavení ministerského úředníka.

Předpokládáme, že podobné postoje budou zastávat i ostatní zástupci ministerstev (MPO, MPSV a MZ ČR) v těchto komisích. Přesto jsme nevzdali úsilí o zařazení profese do Národní soustavy povolání a ani dalšího dlouhodobého úkolu „Vybudování edukačního systému“ pro tuto profesi. Pokračujeme ve vypracovávání opravené žádosti o akreditaci pro program i organizaci. Tento úkol byl svěřen do péče paní O. Filipové.

Pokračujeme v popisu dalších aktivit. V rámci klubové činnosti úspěšně probíhají aktivity klubu Esoteriky pod vedením paní Hamsíkové-Čadské a paní Ing. K. Doležalové. Dále jsou vytvořeny podmínky pro ustavení a činnost klubu numerologů a kartářek.

V publicistické činnosti je třeba vyzdvihnout, že byly vytvořeny podmínky pro vydání prvního dílu B. Kočího Pavlovy rozpravy. Bedřich Kočí je nám znám především jako duchovní léčitel. Avšak nesmíme zapomínat na jeho rozsáhlou osvětovou činnost v různých časopisech nebo v publicistické a vydavatelské činnosti, kdy se snažil levnou knihou proniknout do nejširších lidových vrstev. Např. Palackého Dějiny národa českého byly rozprodány v nákladu 83 000 výtisků. Ještě větší úspěch měla Babička Boženy Němcové, kdy bylo prodáno 370 000 výtisků.

Jsm rádi, že nám vnučka B. Kočího umožnila bez jakýchkoliv nároků vydávat publikace jejího dědečka, které budeme vydávat ve spolupráci s nakladatelstvím Avale v Brně. Pokud nedojde k žádným komplikacím, první díl by měl vyjít v prvním čtvrtletí 2008.

S dalšími a podrobnějšími informacemi o aktivitách budete seznámeni na valné hromadě dne 8. 3. 2008, jejíž odpolední část bude věnována dílu B. Kočího.

Vedení ČEPES

VALNÁ HROMADA ČEPES

Vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na sobotu 8.3.2008.

Valná hromada probíhá v budově ČS VTS na Novotného lávce 5, Praha 1, v době od 9:00 hod. do 15:00 hod.

Jóga a výživa

Přípravila Helena Bejlková

Výživa ovlivňuje celé naše bytí a má prvořadou důležitost. Jedině potrava nám může dodat potřebnou energii a zaručit zdraví. Kromě toho nás současně oduševňuje, to si však uvědomuje málo kdo. Řšivé staré Indie přesně stanovili pravidla jógové dietetiky a určili, které potraviny má jogín volit pro to, aby zůstal mladý a zdravý. Pro člověka žijícího na západě není snadné stanovit základy dietetiky, neboť si různé systémy protiřečí. Doktor W. Kollath, odborník v oblasti výživy tvrdí, že většina nemocí je způsobena nesprávnou výživou. Náprava se netýká pouze změny potravin, ale je třeba změnit i elementární návyky. Lidé většinou jedí příliš rychle, mechanicky, neuvědomují si co jedí, příliš horké či studené potraviny a nápoje, příliš velké množství potravy, polykají velká sousta, aniž by je dostatečně rozžvýkali. Při jídle hovoří, čtou noviny či sledují televizi. Někdy se dokonce při jídle hádají nebo někoho kritizují. Tím vším ruší nejrůznější funkce organismu. Po takovém jídle se člověk cítí ospalý a je mu těžko. Po správném jídle se cítí člověk dobře naladěný a svěží.

Vegetariánství je pro lidstvo přirozeným způsobem výživy. Na celém světě se lidé po celé generace stravovali převážně rostlinnou nebo zcela vegetariánskou stravou. Teprve rozvoj moderní nadvýroby s sebou přinesl příklon ke konzumaci masa.

Člověk, který se věnuje cvičení jógy, by měl také dbát na vhodnou stravu. Jóga doporučuje laktovegetariánskou stravu (tj. strava založená na obilninách, ovoci, zelenině a mléčných výrobcích, bez masa a vajec).

Jogíni se vyhýbají konzumaci masa a všech složek těl zvířat. Pro jogína je nemyslitelné sníst zabité zvíře, protože zvířata jsou živé bytosti, které cítí bolest a strach ze smrti, stejně jako lidé. Řčení: „Co nechceš, aby se stalo tobě, nečiň druhým“ se zde uplatňuje v plném rozsahu.

Již ve starých jógových textech je zdůrazňován princip ahimsy. Ahimsa znamená neubližovat, neškodit a samozřejmě také nezabíjet. Nenásilí je nejvyšší povinností. A tento princip by měli adepti jógy ctít ve svém každodenním životě, tudíž i při svém stravování. Jogíni se dále řídí principem karmy. Princip karmy učí, že každá bytost sklízí plody svých činů, ať už dobrých nebo špatných. Toho, kdo neškodí, nezabíjí a vykonává dobré činy, čeká v budoucnu dobrý osud - zdraví, štěstí a prosperita. A naopak toho, kdo škodí lidem a zvířatům, zabíjí a koná jiné negativní skutky, čeká utrpení odpovídající tomu, co způsobil. V souladu s učením o inkarnaci se nám ovoce našich činů může vrátit v tomto nebo příštích životech. Podle tohoto karmického principu by člověk neměl za účelem získání jídla zabíjet a také by neměl jíst jídla, která obsahují živočišné produkty ze zabitých zvířat. Zákon karmy je hluboko zakořeněn v indické kultuře, filosofii a jógovém učení.

Dalším důležitým principem je učení o třech vlastnostech, gunách. Jógová filosofie rozeznává tři vlastnosti všech objektů nebo činností. Tyto tři vlastnosti, guny, se nazývají radžas, tamas a sattva. Radžas je vše, co je aktivní, rychlé, prudké, dráždivé. Ve stravě je radžas ostré koření, sůl, káva, černý čaj, čokoláda. Tamas je vše, co je pomalé, líné, staré,

slabé. Tamasická strava obsahuje maso, vejce, alkohol, sýr, jídlo z konzerv, chemické přísady. Tamasickou vlastnost získává také každé jídlo, které je staré, například z druhého dne. Ideální strava má sattvické vlastnosti. Sattva symbolizuje harmonii, vyváženost, soulad, přiměřenou aktivitu, soustředění. Strava dnešního člověka v západní společnosti je často velmi tamasická se značným obsahem radžasického elementu. Pro jogíny je nejvhodnější strava sattvická s určitým zastoupením radžasických vlastností. Ideální sattvická strava je čerstvé vegetariánské jídlo, složené hlavně z obilovin, luštěnin, ovoce a zeleniny. Základem stravy by měly být celozrnné obiloviny, například ve formě kaší nebo čerstvých obilných placek. Výborné jsou luštěniny a ty by se měly, třeba i v malém množství konzumovat denně. Mohou být uvařené, ale velmi dobré jsou jen namočené, případně naklíčené. Nesmírně hodnotná je zelenina a ta by neměla chybět při žádném jídle. Nejlepší je samozřejmě čerstvá, syrová ve formě salátů, může být také naložená. Když je zelenina vařená, tak by se neměla zcela uvařit, jen krátce povařit, neboť vařením se biologická hodnota snižuje. Velmi důležitá je každodenní konzumace dostatečného množství ovoce. Ovoce je nejlepší čerstvé. Pro mírné klimatické pásmo je lepší běžné ovoce, které zde roste, než dovážené tropické ovoce. Dobré je také ovoce sušené, hlavně v zimě. Mléko a mléčné výrobky jsou podle indické tradice velmi ceněny. Jejich zastoupení v jídelníčku by však mělo být přiměřené, jako doplněk či obohacení. Velmi vhodné a zdravé jsou ořechy a semínka. Ty lze jíst suché nebo je před konzumací namočit. Zdravý je také med.

Velmi důležité postavení v jógové kuchyni má koření. Koření podporuje trávení a má i léčivé vlastnosti. Léčebným použitím koření a jeho správnými kombinacemi se zabývá ajurvěda - starobylý indický léčebný systém - věda o dlouhověkosti. Používání koření je věda a umění zároveň. Všechny potraviny by měly být co nejpřirozenější, pokud možno z chemicky nehnětených surovin a bez chemických přísad. Nejlepší je proto doma vypěstovaná zelenina nebo potraviny, které jsou produkty ekologického zemědělství. Tyto potraviny mají na obalech značku BIO a jsou běžně k dostání v prodejnách zdravé výživy a někdy i v běžných obchodech. Rovněž se doporučuje vyhýbat se geneticky manipulovaným potravinám. Nemají přirozené vlastnosti a jejich konzumace škodí lidskému zdraví. Velmi svému zdraví prospějeme, když budeme respektovat roční období a klimatické pásmo, v kterém žijeme. V létě má být strava lehčí, s větším podílem ovoce a syrové zeleniny. V zimě je dobré jíst stravu hutnější, s větším podílem obilovin a luštěnin. Při výběru surovin je vhodné upřednostňovat ty druhy ovoce a zeleniny, které rostou u nás v mírném pásmu.

Jíst sattvicky však zároveň znamená jíst přiměřené množství. Pokud se člověk přejí, ať je jídlo sebelepší, čerstvé a zdravé, tak výsledkem je únava a otupělost. Proto staré české přísloví „Jez do polosyta, pij do polopita“ platí pro jógovou stravu v plné míře.

Důležitá je i frekvence jídla. Optimální je jíst dvakrát až třikrát denně. Množství a frekvence jídla je však velmi individuální. Člověk, který žije intenzivním pracovním rytmem potřebuje větší množství jídla a častěji, ten kdo se intenzivně věnuje jógovým cvičením a není tolik vtažen do shonu moderního života vystačí s menším množstvím. Je to proto,

že jógovým cvičením lze získávat energii, kterou člověk, který necvičí, musí přijímat potravou. Jogín si tak vystačí s menším množstvím jídla, nepřejídá se, je stále svěží, aktivní a má bystrou mysl. V každém případě však není vhodné jíst příliš brzy ráno a pozdě večer. Ideální je, když sníme poslední jídlo před 18. hodinou. Pak se nám dobře spí a ráno se cítíme velmi svěží a odpočínutí.

Všichni již ze školy víme, že potravu je třeba správně kousat a žvýkat, kolik z nás to však opravdu dělá. Jogíni žvýkají potravu tak dlouho, až se stane jídlo v ústech zcela tekuté. Pak je teprve spolknou. Dobře rozžvýkaná potrava je z poloviny zažita a nezatěžuje žaludek ani střeva. Nedostatečným žvýkáním se stává potrava nestavitelnou, způsobuje zažívací poruchy a člověk pak trpí. Po dostatečně dlouhém žvýkání se potrava dostává do žaludku v ideální teplotě. Ti co jedí příliš rychle, jedí obvykle také příliš mnoho a to vede k obezitě. Jakmile zavedeme do svého života tento návyk, brzy poznáme blahodárné účinky. Důkazem je to, že stolice je měkká, vzhledu vlhkého jílu, bez zápachu. Odstraní se zácpa, která způsobuje, že toxiny přechází ze střeva do krve a otravují tak celý organismus. Naučit se znovu správně jíst vyžaduje trpělivost a vytrvalost.

Zamysleme se nyní nad aspekty, které s výživou souvisejí a spousta lidí je podceňuje.

1. Postoj

Když se chystáme k jídlu, je třeba, kromě umytí rukou, v sobě vyvolat pokojný a klidný pocit. Uvědomit si, že se chystáme pojídat prvky, které pro nás připravila matka Příroda.

2. Žvýkání

Pokrm je žvýkán a rozmělněn v ústech. Když se potrava rozžvýká pomalu a dokonale, každé sousto doslova zmizí ještě dříve, než ho spolkneme. Proto se doporučuje pečlivě žvýkat každé sousto, až se téměř v ústech rozpustí. Pokud pokrm polkneme bez dostatečného žvýkání, pak není dobře zpracovaný.

3. Nikdy nejzte dosyta

Příliš mnoho potravy nás táhne dolů. Hlad prodlužuje život. Když odejdeme od stolu ještě hladoví, naše éterické tělo si vyhledá jiné elementy, jimiž se zasytí. A to jsou éterické vitamíny a hormony z ovzduší. Tyto elementy utiší náš hlad a posílí nás tak, že se cítíme oživeni a těšíme se na práci. Když se přejíme, tak je naše éterické tělo unavené a apatické. Z astrálního světa nás pak navštěvují bytosti, které se také chtějí nasytit. Vyvolávají v nás pocit hladu, ale není to náš hlad. Vesmír je plný bytostí, které se rády vměšují do lidských životů a působí podivné příhody, kterým nerozumíme.

4. Podstatný je i způsob, jakým jíme

Klidným soustředěním na jídlo a důsledným rozžvýkáním každého sousta umožníme naší trávicí soustavě vše dobře strávit a přijmout všechny živiny. Dosáhneme tím většího pocitu nasycení a uspokojení z jídla, než když jídlo sníme rychle a nesoustředěně.

Recepty:

Kollathova snídaně

30 - 40 g čerstvé pšeničné (špaldové) mouky, 3 - 5 lžic vody, 1 - 2 lžice citrónové šťávy, 15 g sušeného nakrájeného ovoce, 100 g jablek (jiné čerstvé ovoce) nastrouhaných těsně před požitím, 1 lžička mandlí či oříšků.

Večer do misky nasypeme mouku, zamícháme a necháme při pokojové teplotě do druhého dne. Během noci obiloviny fermentují. V jiné nádobě namočíme 15 g sušených plodů (rozinek, fiků...).

Ráno smícháme obsah obou nádob, přidáme citrónovou šťávu, čerstvé nastrouhané ovoce a vše posypeme nastrouhanými oříšky nebo mandlemi.

Někdy můžeme přidat čerstvou smetanu nebo med.

Účinky:

1. Pocit nasycenosti nejméně na 4 hodiny.
2. Úprava váhy. Obézní osoby hubnou, a nebudou mít hlad. Ti co chtějí přibírat, budou přibývat.
3. Odstranění zácpy.
4. Zmizí pocit únavy, neboť jídlo netoxikuje.
5. Zvýšení výkonnosti jak intelektuální, tak tělesné.
6. Zvýší se celkový pocit zdraví a vnitřní radost a uspokojení, zlepšuje se soustředění, lepší se odolnost vůči stresu.
7. Zlepšuje se složení krve.
8. Vlasy se stávají pružnější a získávají původní barvu.
9. Nehty se stávají lesklými a nelámou se.
10. Zlepší se stav chrupu a ústních tkání.
11. Dochází k posílení kostry.

Veganský boršč

50 g krup, 50 g ovesných vloček, 1 brambor, 1 malá cibule, 5 stroužků česneku, 1/8 hlávky zelí, polovina celeru, 2 mrkve, 2 petržele, čtvrtka červené řepy, 50 g uvařené bílé fazole, kávová lžička kmínu, mořská sůl, polévková lžice olivového oleje, 100 g naklíčené pšenice a hrst petrželové nať.

Pokrájený brambor a celer, kroupy s kmínem, olejem a vločkami uvaříme v litru vody. Do polévky na talířích přidáme uvařenou fazoli, nadrobno nastrouhanou syrovou mrkev a syrovou červenou řepu, posekanou cibuli a pokrájené zelí. Nakonec přidáme nadrobno nasekanou petrželovou nať a naklíčenou pšenici. Osolíme mořskou solí.

Bramborové placky s kyselou smetanou

1 kg brambor, 2 čerstvá domácí vejce, 5 polévkových lžic jemné celozrnné mouky, 5 polévkových lžic sójového oleje, sůl, petrželová nať, špetka majoránky a kyselá smetana.

Oškrabané syrové brambory nastrouháme, osolíme, přidáme vejce, mouku, majoránku, a promícháme. Utvoříme placky a opečeme je po obou stranách na rozpáleném oleji. Upečené placky potřeme kyselou smetanou a posypeme nadrobno posekanou petrželovou natí.

GEOPATOGENNÍ ZÓNY,

není to vidět, kdo tomu má věřit !?

Trochu zkušeností a vzpomínek na setkání s nimi, na jejich působení a vztah živé přírody k nim.

Před rokem vyšel v Psychoenergetice můj článek o GPZ z hlediska fyziky, takže nebudu dlouho vysvětlovat, co to je, přečtete si to zpětně. Jen krátce opakuji, magnetické silokřivky matičky země, „H“ pásy ve směru poledník - rovnoběžka, „C“ pásy směrově posunuté o 45° - SV-JZ, SZ-JV. Asi půl metru široké, silné magnetické pole, rovně kolem zeměkoule. Žádný zákon na jejich množství a vzdálenost, jen ze statistiky průměr z tisíce měření asi každé 4 m „H“ pás, každých 11 m „C“ pás. K tomu patří místo nad pramenem, ten vysílá signál na VD vlnách a poslední, ve velmi vzácné na výskyt, ale nejnebezpečnější „výstup primárního záření“. A teď už jen, jak jsem se s nimi potkával.

V místě „D“ jsem u pana T. změřil byt na GPZ, zakreslil přesně do stavebního plánu a byl jsem pozván na obhlídku hospodářství. Mám rád zvířata a tak se u každých zastavím. Králíkárna - hezká, pěkná, čistá a plná živých, bílých králíků různé velikosti. Ze zájmu беру virgule „L“ do ruky a přejdu kolem. Ukazují na prostřední kotce a říkám hospodáři. Tady nesmíte mít chovné - proč - vede tu „H“ pás. Proč jste nepřišel o 14 dnů dříve - zabil jsem tu pěknou samici, která mi v tom kotci 2x roztahala mladé. Dále na zahradě pěkný, plný skleník, asi 3 m za ním ubohá jablono, kmínek asi 20 cm silný, samá boule a díra, šikmý asi o 20 cm od vertikály, 3 m velká chudá koruna. Nedalo mi to, změřil jsem okolí kořenů na GPZ, polovinou stála v „H“ pásu, odkláněla se z něj, utíkala před hrůzou, ale neutekla. Říkám pánovi, tu tady jen týráte, ta zóna ji zabíjí. Ten mi řekl, otočte se! Tahle jablono za mnou je stejný druh, stejně zasazená a jaká je. Rovná jako svíce, 50 cm kmen, 6 m koruna. To snad je příklad do psychotronického slabikáře - dodal jsem. Těch šikmých jabloní jsem od té doby změřil hodně, vždy rostou částí v pásu a utíkají z něj. Jindy jsem byl s manželkou navštívit kamaráda v K., byl konec května. V besedě při kávě si Mirek postěžoval, že dnes snad už zahradníci neumí vypěstovat stromek, který by byl zdravý. Třetí rok sázel broskev na stejné místo v zahradě, první dvě hned odešly a ta třetí odchází také. Jdeme se na to místo podívat, měřím, trefil přesně kříž „C“ pásů. Říkám mu - hned ji přesaď semhle o metr mimo pásy, zkrát ji větvičky, nech ji tak asi 10 listů a denně alespoň tři týdny ji zalévej. Neumřela a v říjnu měla 30 - 50 cm dlouhé výhony. Broskev je na pásy zón mimořádně citlivá.

Ještě k chování stromů v zónách. Příkládám dva snímky, nevím jestli budou tisknutelné, pokud ne, budou k nahlédnutí v kanceláři ČEPES. Na prvním je borovice vyrostlá částečně v pásu. U kořene silná asi 60 cm, pás je v levé části kořenů.

Aby se zachránila a povedlo se jí to, v 15 cm výšce utekla půl metru doprava a potom nahoru 15 m jako svíce. Je nádherná. Myslíte, že je to hříčka přírody? Ne i ten strom je zřejmě nějak inteligentní, aby si hledal cestu k záchraně. Druhý snímek. Soused od naproti chtěl přehradit přední část dvora živou stěnou thůj, aby nebylo z ulice moc vidět na zadní zahradu. Zasadil do řady 10 pěkných metrových stromků, bylo to opravdu hezké loni na jaře. Za rok, letos na jaře jich zbylo 6, a v září nezbyla žádná. Zasadil je přesně do „H“ pásu, já bych to lépe nevyměřil. Další příklad. Kamarád

Jenda v B. koupil chalupu s velkou, starou zahradou. Pro omlazení staré výsadby zasadil u plotu do řady 12 mladých stromků, řada přesně na jih. Za dva roky všechny odešly, zase přesně v „H“ pásu. A po mé návštěvě a výsadbě o 1 m vedle rostou jako z vody.

Dále. Byl jsem na hezkém, slunném místě u lesa, místo na svahu otevřené na jih, pěkná chata, málo vody ve studni. Poměřoval jsem studeň, byla na kříži GPZ, pramen asi o 1 m dále. Vedle chaty ve třech řadách asi 30 úlů. Nedalo mi to, změřil jsem u nich zóny. První řada stála celá přesně v „H“ pásu. Zeptal jsem se majitele, jestli nepozoruje nějaký rozdíl řad v užitkovosti. Odpověděl, že to neumí vysvětlit, ale v první řadě je to o 20 až 30 % horší a starám se o ně jak mohu. Poradil jsem mu o 1 metr řadu posunout a další rok se to srovnalo, dostal jsem vynikající med a poděkování. Při tom měření u chaty jsme se bavili, že zvířata na zóny také reagují různě. Také jsem říkal, že hnízda - kupy lesních mravenců jsou vždy na křížích GPZ, což je pro člověka klasické karcinogenní pole. Moc tomu nevěřil, ale měl jednu takovou kupu kousek za plotem v lese a tak jsme ji šli hned změřit. Přesně - kříž. Tedy ne všemu ty GPZ vadí a škodí, některým to dělá dobře. Takže - pes z těch pásů utíká, má blízko k člověku. Kočka to dělá dobře a ráda si v tom hová. A letos jsem objevil další zajímavost. U příbuzných pěstují papoušky a další parádní ptáky malé i větší. Ve velkých místnostech s voliérami chtěl Jenda změřit GPZ. Bylo tam rozvěšeno hodně hnízdních budníků, ale úspěšné hnízdění probíhalo jen v budnicích, které byly zavěšeny v „H“ a „C“ pásech. Nechtěl jsem tomu věřit a přeměřoval jsem to několikrát. Budky mimo pásy ptáci vynechávali a využívali jen ty v GPZ. Dále několik případů s pejsky.

Vedle ve Ž. na kraji vsi měla paní vážné problémy s hlavou, posílali ji do invalidního důchodu. Pod hlavou a za hlavou ve zdi dva pásy, přestěhovali postele a bylo jí lépe - to je ale vedlejší. Na dvoře velká, pěkná voliéra, ještě hezčí bouda, u ní venku velký černý hafan ležel na betonu ač bylo - 10° C. Když jsem se na psa zeptal, proč se neschová, řekli mi, že je asi mrazuvzdorný a do boudy vlezle až při ještě větším mraze. Změřil jsem voliéru, stála na pramenu a dost silném, poprosil jsem majitele, aby boudu přesunuli na druhou stranu voliéry, ten to rád slíbil a za dva dny mi vzkázal, že pes si v boudě lebedí i když je nad nulou. Dále poslal mě pan doktor P. v GJ změřit zóny do domu blízko jeho, kde měla paní domu velké zdravotní potíže. Postel se na ní podepsala, pramen, v pramenu pás, pod hlavou kříž. Také se jí po změně místa ulevilo. Na dvoře měli dva nádherné, malé pejsky jak žihadla, byli to malí, bílí špici. Mám pejsky moc rád, doma máme také chovnou stanici, ale YT a tak jsem malé divochy obdivoval. Jejich pán je zřejmě také měl moc rád, uměl truhlařit a udělal jim tak nádhernou boudu, jakou jsem nikdy neviděl. Tři obytné komory s předsíní, vše několikrát tepelně izolované, odklápěcí střecha, prosklený strop, čisté, pohodlné, prostě přepych. Jen jsem se divil, když jsem to dílo obdivoval, že se pán začal divně tvářit. Ptal jsem se ho proč, zaskřípal zuby a řekl: Vy to obdivujete jako zázrak a psi do ní nevlezou, raději spí na otevřené verandě. A když jsem je tam na noc zavřel, musel jsem za chvíli vstát a jít je pustit ven, protože nařikali tak zle, že by sousedi nemohli spát a přišli by mi vynadat. Zasmál jsem se, změřil boudu, stála vedle stromu a na GPZ. Poradil jsem

pánovi, aby boudu přestěhoval na druhou stranu stromu a že se bude divit. Moc nevěřil, ale udělal. Za dva dny jsem se stavoval u pana doktora pro další úkoly a ten mi hned řekl, soused vám vzkazuje, že po přestěhování boudu z ní nemůže špice vydolovat a paní prý spokojeně spí. Mám doma ještě nějakou literaturu a studijní protokoly ze zahraničí, které jsem získal ještě v bývalé psychoenergetické laboratoři při VŠCHT. Když píšou o zvířatech, zaujal mě tam případ měření GPZ v kravině, 20 kraviček, stejný druh, jeden ošetřovatel, stejné krmení. A velký rozdíl v užitkovosti. Přesná čísla si už nepamatuji, ale moc se nesecknu. Kravičky dojily kolem 6 tisíc litrů. Jedna dávala jen 4500 l a stála v „H“ pásu. Po přemístění mimo pás se srovnala také na šest tisíc. To snad stojí pro chovatele, zvláště ty malé, za pozornost. Bratranec také hospodařil - ne ve velkém, měl ve chlévě tři kravky a na výkrm dva malé, stejné býčky. Změřil jsem mu tam GPZ, ten levý stál v „H“ pásu. Říkal jsem mu, Járo, ten ti tu moc dobře nepůjde. Odpověď zněla, to na to přece nemůže mít žádný vliv. Za rok mě sám dovedl do stáje a ukázal ten levý byl o 20 cm menší než pravý a ošetření stejné. Holt je to těžké, není to vidět, kdo tomu má věřit. A Jára už mi věří.

Nechtěl jsem dnes moc psát také o vztahu GPZ - LIDI, ale nedá mi to, tak alespoň něco. Dělam okolo zón přes 20 let a některé poznatky přímo trkají. Tak třeba nespavost. Pokud mají lidi pásy, nebo pramen pod hlavou, 80 % jich nemůže spát ani s práškem na spaní tak 4 - 6 hod. a myslí si, že jsou vyspalí. Těch 20 %, co v tom můžou spát, si stejně neodpočinou. Moc případů jsem zažil těch co polykali prášky na spaní a měli zónu pod hlavou, pokud mě poslechli, já jsem se jim zaručil, že po přestěhování postele mimo GPZ, bez prášků na spaní prvních 14 dnů po přestěhování alespoň dvakrát zaspí do práce - nevěřili - všem se to povedlo.

Ten rozdíl odpočinku je tak veliký, že tomu před tím nevěřili, ale zažili.

Zle pobyt v GPZ působí na děti a výsledky po přestěhování jsou neuvěřitelné k lepšímu. A na dětské případy pomoci nejdělejší vzpomínám. Stalo se mi tady u nás, snad rok 1991, únor, byl jsem pozván ověřit studni, ve které bylo málo vody a měli se tam stěhovat mladí novomanželé. Mladá paní mě zvědavě sledovala, jak to dělám a co jsem zjistil. Pocházela z rodiny, kde měly tři děvčata a byla asi 7 měsíců gravidní. Když jsem doměřil studni a prameny, zeptal jsem se jí, jestli ví, co se jí narodí. S úsměvem mi odpověděla, že budou mít kluka, řekli jí to z ultrazvuku a babička to prý dovede vytočit prstýnkem. To bude slávy, po třech holkách konečně v rodině kluk. Největší radost z toho měl nastávající děda. Zeptal jsem se mladé paní, jestli se může podívat, jak je zdravá ona i miminko. Ježíši, jak se chcete dívat? Nebojte se nechte si i ten zimník zapnutý, jen mi půjčte prst, kterého se budu držet a aura mi to prozradí. A neublížíte miminu? Ujistil jsem ji, že mám děti moc rád, sám mám 7 vnoučat a podíval se, jak na tom je. Řekl jsem jí, že je zdravá, mimino též, ale až půjde do nemocnice, aby si vzala sebou alespoň jednu růžovou soupravičku, že ji bude pravděpodobně na toho kluka potřebovat. Nastal poprask, mladým to bylo jedno, ale nastávající děda se na mně řádně naštvál, chodil po vsi a trousil ten blbec si troufne proti ultrazvuku tvrdit, že budeme mít holku a my víme, že to bude kluk. Měl jsem to u nás ve vsi pošpatnělé, smáli se mi, co jsem si to dovolil. Vypočítaný termín porodu se opozdil pět dnů a byla to

slečna. To mi nastávající dědek do smrti neodpustil. Tohle vše ale nebylo to podstatné, co tu jde. Mladí rodiče s miminkem se přestěhovali k manželovým rodičům do R. a malá neprosplávala. Nespala, nejedla, nepřibývala, věčně nemocná a v nemocnici. Když jí bylo asi 15 měsíců, paní primářka po posledním propuštění z nemocnice ji objednala s maminkou za týden na příjem do nemocnice, že malou musí převést na bezlepkovou dietu, aby jim neumřela. Vzpomněli si na mně, dovezli k ní do H., prohlédl jsem malou podle aury, žádnou hrůzu na ní nenašel. Za to byla hrůza pod postýlkou i pod lůžkama rodičů. Normálně k ní vstávali i 15 x za noc, po přestěhování 1 x, báli se že umřela. Před tím nechtěla jíst ani ve dne, po přestěhování chtěla i v noci.

Když s ní v pondělí jeli na příjem do nemocnice, paní primářka jim řekla, že to je úplně jiné dítě a ptala se co s ní udělali. Byl u nás p. Novotný, žabku prohlédl a řekl, že je úplně zdravá a problém je jen v umístění postýlky. Počkejte, jak je úplně zdravá? Jí a spí? Spí, nejlí, úplně žere. Paní primářka se zasmála, řekla, že je to na ni vidět a žádné převádění na bezlepkovou dietu nebude. A přijďte se dnes na tu 16-ti letou nádhernou princeznu podívat. Takových utrápených dětí jsem viděl moc a všem pomohlo přestěhování z GPZ. Tady u nás další příběh. 18-ti letá slečna jako obrázek a co tři týdny, nebo měsíc angína a už se to na ni podepisovalo do chronického stavu. Na lůžku přes krk „C“ pás, po přestěhování úplně zdravá, je z ní pěkná, hezká mamina. Vedle v CH. 15-ti letý chlapec, zle nemocný, vždy ho v Motole dali dohromady, ale doma za tři dny znovu zle. Spal na pramenu a ještě měl přes sebe dva kříže pásů, po přestěhování bez problémů. V Č., 11-ti letý chlapec pro nemoci za celý školní rok jen 6 týdnů ve škole, následující školní rok po přestěhování lůžka zameškal tři týdny. A poslední letošní případ beru pro sebe jako pohazení pro celý život. Pomohl jsem tady v okolí několika dětem od atopického ekzému jenom diagnostikou a lékař to za tři týdny vyléčil. Tatínek jedné této slečny má sestru v Praze, ta má dva kluky. Osmiletý tři roky migrénu, všechna vyšetření hlavy negativní. Pětiletý nemohl dýchat, 5x i víckrát denně inhaloval, před časem přestal chodit, v Motole ho za čas rozchodili, dali ho mamince domů, dali jí pečovatelský důchod s tím, že bude mít doma invalidu. Pozvali mě k nim, prohlédl jsem je podle aury, změřil GPZ, rodičům jsem řekl, že jsou úplně zdraví, že je mordují jen v postelích nad GPZ. Ten malý měl pod sebou tři „C“ pásy, krajní vnitřní pás polovinou vyčníval z postele malého a v tom měl hlavu ten větší. Byl jsem u nich v polovině dubna a řekl rodičům, že po přestěhování za měsíc kluky nepoznají, nechtěli tomu moc věřit. I. máje odpoledne mi maminka volala, děkovala, byla na měkko. Staršího hlava nebolí a malý bez inhalací běhá jako šroub. Po tomhle telefonu jsem si dal velkého panáka a byl jsem sám na měkko. Tohle by snad dokázalo kopnout i absolutní vědecké pochybovače o existenci GPZ. A pořád slyším a čtu. Vy si jen vymýšlíte a mluvíte i píšete o tom tak přesvědčivě, že snad méně vzdělaný člověk by tomu mohl i uvěřit. Ale málokterý z hrdinů, kteří o tom napíší takový závěr se podepíše. Rád bych mu to ukázal a vysvětlil a už jsem pár doktorů věd hladce přesvědčil v jejich rodinách. Nedejte se a pracujte s GPZ ve prospěch zdraví, ty šťastné oči uzdravených vám vaše úsilí zaplatí.

Josef Novotný
proutkař - psychotronik

PRŮZKUM ZÓN NEGATIVNÍ ŽIVOTNÍ ENERGIE VZNIKLYCH PŘI PŘEPADENÍ RODU SLAVNÍKOVců V LIBICI NAD CIDLINOU

Konrád Brotz, červenec 2007

Dne 28.9.995, v den 60. výročí násilné smrti svatého Václava, bylo přepadeno hradiště Slavníkovců v Libici nad Cidlinou. V boji během dvou dnů bylo hradiště vyplněno a byli zabiti synové knížete Slavníka Spytimír, Pobraslav, Pořej a Čáslav i se ženami a dětmi. Syn Vojtěch (svatý Vojtěch) byl v té době v Praze prvním českým biskupem. Nejstarší syn knížete Slavníka Soběbor vedl vojenský oddíl ve válečné výpravě německého panovníka proti pohanským Bodrcům. Také tímto násilným činem se podařilo pražskému Přemyslovi Boleslavu II. postupně sjednotit slovanské kmeny a vytvořit jednotný český stát (1).

V článku o průzkumu negativních psychosomatických zón Miroslav Rýva píše, že používá dráty v podobě písmene L, které má ocechovány stupnicí, podle které přibližně pozná století vzniku zóny. Jako příklad uvádí, že vyvraždění Slavníkovců Přemyslovi v Libici nad Cidlinou se projevuje velmi nízkou hodnotou (2).

Dne 14.5.2006 se mi naskytla příležitost prozkoumat tuto archeologickou lokalitu v přítomnosti mého příbuzného. Tato národní kulturní památka se nachází na západním okraji obce Libice nad Cidlinou u Pardubic. Nacházelo se zde slovanské blatné sídliště z doby kolem roku 800 a od druhé poloviny 10. století se stalo ústředím knížectví Slavníkovců. Po 2. světové válce bylo hradiště archeologicky prozkoumáno a byly odkryty základy paláce a kostela. Archeologické nálezy jsou volně přístupné (3).

Terén na lokalitě i v okolí je vodorovný. Na archeologické lokalitě je louka (obr. 2), která zasahuje asi 50 m k východu. Od louky směrem k severu, k západu až k jihu je pole do vzdálenosti asi 100 m až 200 m. Na okraji pole se pravděpodobně nachází val hradiště.

Nejprve jsem ze stanoviště na cestě u JV rohu chrámu a u SV rohu paláce (obr. 2) vyhledával postupně na celé louce negativní psychosomatické zóny, které nazývám zóny negativní životní energie (viz dále). Byla nalezena pouze blízká zóna 1 (obr. 1 a 2). Plynule jsem na zemi označil konturu zóny. Má tvar elipsy dlouhé 6,3 m a široké 4,7 m, protažené ve směru sever – jih rovnoběžně s palácem (obr. 1, 2 a foto). Střed elipsy leží ve vzdálenosti 6,6 m od SV rohu paláce.

Prozkoumal jsem intenzitu škodlivosti lidskému zdraví zóny mým běžným způsobem velikostí úhlu otočení (překřížení) vodorovných částí drátů v podobě písmene L (virgule) v rozsahu od 0° do 180°. Nejdřív zjišťuji intenzitu ve výškách po půl metru a pak ji detailizuji po 10 cm. Jako vždy byla zaznamenána v každé výšce stejná intenzita na celé ploše zóny. Podle tabulky byla od výšky 0,5 m do výšky 1,4 m zjištěna malá intenzita a ve výšce 1,6 - 1,8 m maximální intenzita 150°.

Ze stanoviště na cestě u západního okraje chrámu jsem se při vyhledávání zón na celém poli pomalu otočil kolem své osy. Směrem k severozápadu byly zjištěny tři velmi úzké směry na zóny. Při tom byla zjištěna maximální intenzita

zón 160°, 90° a 120°. Z prvního stanoviště jsem zjistil znovu v téměř stejných směrech tři zóny se stejnými maximálními intenzitami. Podle míst křížení těchto dvou málo odlišných směrů jsem usoudil, že se zóny nacházejí na poli. V té době kvetla na poli vysoká řepka a už nebyl čas na dokončení průzkumu, takže jsem po zakreslení a vyfotografování zóny 1 práci ukončil.

Za necelý rok dne 30.4.2007 jsem pokračoval v průzkumu lokality. Nejdřív jsem ze stanoviště v severozápadním rohu louky (obr. 2) vyhledával zóny na celém poli za účelem nalezení zón, které vznikly při zabití synů knížete Slavníka. Nedávno jsem se z literatury (1) dozvěděl, že zde v boji zahynuli čtyři synové, takže čtyři dosud nalezené zóny by mohly odpovídat těmto místům. Byly nalezeny opět pouze tři zóny pravděpodobně ve stejných směrech, jako před rokem. Z druhého stanoviště na okraji louky (obr. 2) byly znovu zjištěny podobné směry. Na poli rostlo 20 cm vysoké obilí a bylo sucho, takže se pracovalo dobře. Při chůzi po poli postupným zjišťováním směrů na zóny byly nalezeny všechny tři zóny. Kontury přibližně kruhových zón byly plynule vysledovány a ve dvou kolmicích změřeny. V tabulce jsou zaznamenány rozměry zón 4,0 - 4,6 m.

Obvyklým způsobem byly zjištěny intenzity škodlivosti lidskému zdraví ve výškách po půl metru, pak po 10 cm a v případech potřeby v hloubce 0,5 m. Podle tabulky byla zjištěna na dvou zónách na zemském povrchu nejmenší intenzita (10°) a v hloubce 0,5 m už zóna zaznamenaná nebyla. Intenzity se směrem vzhůru postupně zvětšovaly, ve výšce 1,5 - 1,7 m byla zjištěna maximální intenzita 160° nebo 150°, se kterou zóny skončily.

Přepadené osoby zřejmě utrpěly psychický šok vstoje. Na poli se zřejmě výška terénu nezměnila, takže výška všech tří zón 1,7 m pravděpodobně odpovídá výšce postav postižených osob. V místě zóny 1 mohlo při archeologickém průzkumu dojít k malým úpravám terénu, takže postižená osoba v okamžiku šoku patrně stála, ale výška její postavy mohla být poněkud odlišná od zjištěné výšky zóny.

Eliptický tvar této zóny byl zřejmě způsoben tím, že postižená osoba v okamžiku přepadení šla. V místech autohavárií jsem dost často nacházel eliptické zóny protažené ve směru jízdy. Ve všech třech případech havárie na jízdním kole jsem zjistil zóny výrazně protažené ve směru jízdy o délce asi 70 m a šířce 2 - 3 m (4). Protažení zóny ve směru jízdy je zřejmě vyvoláno zaměřením pozornosti při jízdě v úzkém pruhu ve směru jízdy. Zóna 1 je tedy pravděpodobně protažena ve směru protažení knížecího paláce, protože postižená osoba procházela podél paláce a náhle byla přepadena násilníky skrytými za blízkým rohem paláce (obr. 1).

Tento typ zón vzniká při psychickém šoku vyzářením negativní životní energie do okolního prostoru, a proto je vhodné označení „zóna negativní životní energie“. Zóny mívají v mapě tvar kruhu většinou o průměru 2,5 - 3,0 m a ve středu kruhu byla hlava oběti (2).

U zón negativní životní energie bývá většinou zjištěna nejmenší intenzita ve výšce 0,5 m a někdy na zemském povrchu. Intenzita postupně vzrůstá vzhůru a na horním okraji zóny bývá maximální intenzita vysoká 0,3 - 0,4 m. Toto rozložení intenzity je zřejmě způsobeno vyzařováním energie z čaker. Nejjednodušší 1. čakra se nachází na spodním okraji

páteře a nejsložitější 7. čakra na temeni hlavy (5). Maximální intenzita zóny bývá většinou vázána na tři nejvyšší čakry (4).

Při průzkumu skalního hrádku Stohánku, který byl dobyt a zničen v roce 1441 (6) a při průzkumu boje pruské a rakouské armády dne 26.6.1866 v Kuřívodech mezi Mimoni a Mnichovým Hradištěm (7) byla v nalezených 15 a 5 zónách zjištěna ve většině případů maximální intenzita vázána na srdeční (citovou) čakru a jen v menší části případů na tři nejvyšší čakry.

V 15. století jen málo lidí bylo vzděláváno ve školách. V 19. století sice měli lidé všeobecné vzdělání, ale většina lidí měla náboženské citění. Tehdejší lidé prožívali všechno víc citově a méně rozumově, zejména v okamžicích ohrožení zdraví nebo života, než vzdělaní lidé v dnešní době, kteří jsou zvyklí uvažovat rozumově a všeobecně potlačují své city.

Všechny čtyři zóny zjištěné při prvním průzkumu, potvrzené kontrolním ověřením a podrobně prozkoumané mají maximální intenzitu s výškou 0,3 m zjištěnou na horním okraji zóny, 0,1 m pod ní jen poněkud sníženou intenzitu a níže malou intenzitu (tab). Maximální intenzita byla pravděpodobně vázána na tři nejvyšší čakry a poněkud nižší intenzita 0,1 m pod maximální intenzitou byla pravděpodobně vázána na srdeční čakru. V zónách z dnešní doby bývá výška maximální intenzity 0,4 m a někdy 0,3 m. Rozdíl výšky maximální intenzity mezi zónami z dnešní doby a čtyřmi zónami na zkoumané lokalitě je zřejmě způsoben tím, že dnešní lidé mají většinou vyšší postavu, než lidé v dřívějších dobách. Podle výšky tří zón na poli je možné předpokládat, že postižené osoby byly vysoké 1,65 - 1,70 cm.

Synové knížete jistě byli hodnotně vzděláni i ve znalosti různých jazyků a navíc zřejmě zdědili po rodičích rozumové nadání. Rovněž byli vychováni jako tehdy všichni lidé k náboženskému citění. Proto měli vysoce rozvinutou činnost tří nejvyšších čaker i činnost srdeční čakry. V okamžiku ohrožení života tedy byly nejvíce aktivovány tři nejvyšší čakry a jen poněkud méně srdeční čakra.

Při prvním průzkumu lokality byly na poli zjištěny maximální intenzity zón 160°, 90° a 120° a při druhém průzkumu 150°, 160° a 160° (tab). Dosud jsem zóny negativní životní energie několikrát kontrolně ověřoval. Vždy byly zjištěny poněkud odlišné maximální intenzity. Je to zřejmě způsobeno tím, že zdravotní škodlivost těchto zón se mění v závislosti na měnících se především fyzikálních podmínkách prostředí, v kterém se zóny nacházejí. Ohrožené osoby vytvářejí zóny s různou intenzitou škodlivosti lidskému zdraví v závislosti na mnoha okolnostech. Na některých místech s prokazatelným psychickým šokem (např. v místech havárií automobilů) zóny nevznikly. Maximální intenzita zón 90° - 160° zjištěná na lokalitě je poněkud větší, než nejčastěji zjišťovaná maximální intenzita 50° - 170° ze současné doby. Velké maximální intenzity vznikly patrně proto, že došlo k nečekanému, zákeřnému a brutálnímu přepadení.

Průzkumem archeologické lokality touto metodou je tedy prokázána pravdivost historických pramenů o násilné smrti čtyř synů knížete Slavníka na hradišti v Libici nad Cidlinou.

Dále bylo třeba nalézt další zóny negativní životní energie, které při boji pravděpodobně vznikly. Vyhledával jsem je ze stanoviště v SZ. rohu louky (obr. 2) postupně na celém poli. Byla nalezena poměrně široká zóna ve směru k jihozápadu. Z cesty jsem lokalizoval na poli plošnou anomálii velkou asi 10 m ve vzdálenosti asi 10 m od cesty jižně od ní (obr. 2). Ze dvou stanovišť na cestě jsem zjistil čtyři zóny s maxi-

málními intenzitami od západu k východu 160°, 160°, 150° a 120°. I v tomto případě se jedná o čtyři zóny s velkými intenzitami.

Teprve při tomto vyhodnocování průzkumu zón jsem si uvědomil, že čtyři zóny nalezené na malé ploše pravděpodobně vytvořily ženy synů knížete. Tuto domněnku je třeba ověřit. V blízkosti těchto zón by mohly být nalezeny zóny vytvořené jejich dětmi, protože by děti jistě byly také šokovány a tyto zóny lze odlišit od zón dospělých lidí podle tvaru zón. Dále by měly být prozkoumány zóny dalších účastníků boje. O to se pokusím při další příležitosti.

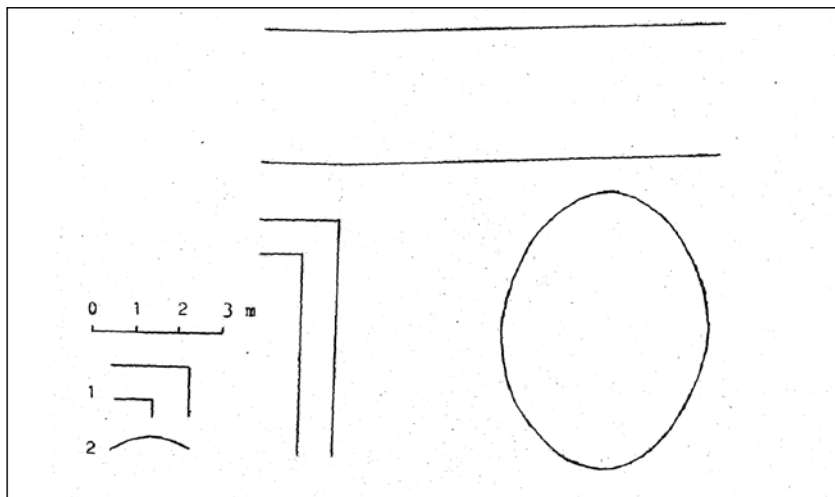
Literatura

1. Hora, P.: Toulky českou minulostí, I. díl. Práce, Praha 1985.
2. Rýva, M.: Psychosomatické zóny. Zpravodaj České psychoenergetické společnosti Psychoenergetika, Praha, č. 4/2000.
3. Kolektiv autorů: Turistická mapa Kolínsko a Kutnohorsko, 1 : 50 000. Klub českých turistů, Praha 1996.
4. Brotz, K.: Zóny negativní životní energie vzniklé při haváriích na jízdním kole. www.kpufo.cz/wcl/uvod.htm - oddíl Psychotronika v praxi, prosinec 2003.
5. Sharamon, S. - Baginski, B. J. : Základní kniha o čakrách. Pragma, Praha 1993.
6. Brotz, K.: Průzkum zón negativní životní energie na skalním hrádku Stohánku. www.kpufo.cz/wcl/uvod.htm - oddíl Psychotronika v praxi, listopad 2006.
7. Brotz, K.: Zóny negativní životní energie vzniklé v boji v roce 1866 v Kuřívodech. www.kpufo.cz/wcl/uvod.htm - oddíl Psychotronika v praxi, říjen 2006.

Tabulka

Intenzita škodlivosti lidskému zdraví čtyř zón negativní životní energie v úhlových stupních, zjištěná velikostí úhlu překřížení drátů (virgule) v rozsahu 0 - 180°. Na spodním okraji tabulky jsou zaznamenány zjištěné rozměry kruhových nebo eliptických zón.

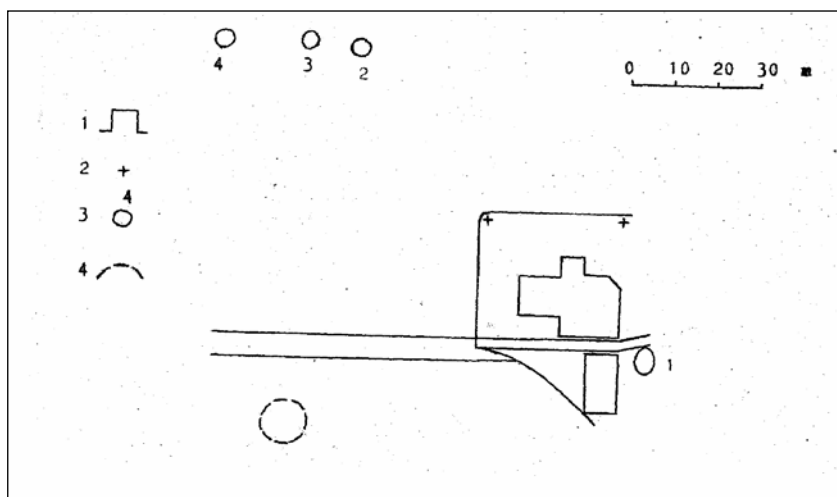
výška (+m) povrch (m) hloubka (-m)	Zóna negativní životní energie			
	1	2	3	4
+ 2,0	0	0	0	0
+1,9	0			
+1,8	150	0	0	0
+1,7	150	160	160	150
+1,6	150	160	160	150
+1,5	110	160	160	150
+1,4	30	120	110	140
+1,3	30	90	90	90
+1,2	30	80	90	90
+1,1	30	70	90	90
+1,0	30	50	40	30
+0,9		30		
+0,5	20	20	20	20
0,0	0	10	10	0
-0,5		0	0	
rozměry zóny (m)	4,7 - 6,3	4,2 - 4,6	4,0	4,3

Obr. 1: Schematická situační mapa nalezené první zóny negativní životní energie na hradišti Slavníkovců v Libici nad Cidlinou.

Vysvětlivky:

1. základová zeď knížecího paláce vedle cesty
2. eliptická zóna negativní životní energie

Obr. 2: Schematická situační mapa průzkumu zón negativní životní energie na hradišti Slavníkovců v Libici nad Cidlinou.

Vysvětlivky

1. půdorys základů chrámu (na severu) a knížecího paláce (na jihu), mezi nimi probíhá cesta a v okolí se nachází louka se zakreslenou hranicí s polem, západně od cesty je široká travnatá mez mezi poli
2. stanoviště vyhledávání zón negativní životní energie
3. zóna negativní životní energie s označením jejího čísla
4. plošná anomálie s nalezenými čtyřmi zónami negativní životní energie

Foto:

Eliptická zóna negativní životní energie dlouhá 6,3 m a široká 4,7 m na louce označená kupkami suché trávy s taškou, vlevo jsou základy knížecího paláce, za cestou jsou základy chrámu, v pozadí je pole s kvetoucí řepkou, západní okraj obce Libice nad Cidlinou.

Alergie

MUDr. Jan Doležal

Alergie je onemocnění, které se stále více rozšiřuje a objevuje se jak u dospělých, tak i u dětí, a to i v nejranějším věku. Nejdříve trochu teorie. Naš organismus má obranné síly, které jsou schopny rozlišit co je vlastní a co cizí.

Co je vlastně alergie. Jednoduchá definice zní – je to přemrštěná reakce na látky zevního prostředí, ke kterým se organismus dostává dotykem, vdechnutím, polknutím tuhé nebo tekuté potraviny.

Alergická reakce je zánět, který je závislý na T 2 lymfocytech a na jejich cytokinech, adhezních molekulách atd.

Speciálním typem kontaktní alergie je aplikace látek injekční jehlou.

Jinými slovy alergie je jedna z imunitních odpovědí imunitního systému, ale bohužel jde o škodlivé tkáňové odpovědi. Při alergické reakci dochází k vyplavení některých látek jako histaminů, interleukinů, cytokinů a dalších tzv. mediátorů. Tyto mediátory se pak podílejí na poškozování organismu tím, že přispívají ke vzniku otoků, zúžení průdušek, zvyšují tvorbu hlenu, porušují činnost cév, ničí buňky a mají další pro tělo destruktivní činnost.

Alergie je složena z řeckého allos – jiný, ergie – činnost.

U tohoto cizího antigenu musí organismus rozlišit, jak moc ho to ohrožuje, a to vše musí často vyřešit i během několika sekund.

Celý systém je velmi složitý, komplikovaný a nejrůznějším způsobem provázaný a hlavně naše vědomosti stále nedostatečné.

Dá se říci, že imunitní systém je do určité míry inteligentní.

Je-li organismus napaden, produkuje speciální ochranné látky, které vetřelce, ať má jakoukoliv podstatu, eliminují systémem antigen - protilátka.

Antigen je cizí látka, tj. útočník, kterou je naše tělo schopno rozeznat na základě její struktury jako cizí a proti níž je schopno vyrobit protilátky. Antigenem je cizorodá bílkovina, chemická sloučenina, fyzikální podnět a další.

Protilátka je odpověď našeho těla na vniknutí antigenu.

A tak, má-li člověk dostatek protilátek, nemá antigen – útočník žádnou šanci.

Při tvorbě protilátek neplatí, že organismus pokaždé pátrá po správné odpovědi.

Odpověď zná často z minulých zkušeností a výroba protilátek je jen první zkouškou. Část své paměti zdědí, část získá při kojení a část si vytváří při boji s antigenem – vetřelcem.

Proti některým antigenům získává organismus celoživotní imunitu, některé antigeny nezanechávají imunitu žádnou, často proto, že se útočník vždy změní, jako například viry.

Dalším problémem jsou bakterie obsažené ve střevech, které dělají spoustu užitečné práce pro organismus, ale pokud proniknou do krve ony samy nebo jejich toxiny, je zle.

Dalším problémem je to, že organismus v důsledku přetížení nebo jiné chyby začne své tkáně považovat za cizí a začne je likvidovat – tzv. autoimunní onemocnění.

Nebo se alergie začne rozšiřovat na stále více a více podnětů, tzv. panika obranných sil, kdy z jednoduché alergie se stane rozsáhlá mnohopodnětná alergie tak těžká, že organismus pak reaguje negativně skoro na vše. Tělo pak již nereaguje na jednotlivé substance, ale i na jejich příbuzné, případně na celé skupiny látek.

Alergická reakce je nejčastěji otázkou několika minut nebo jen několika málo hodin – časný typ alergie.

Pozdní typ alergie je, když organismus reaguje za 24 i 48 hodin.

Důležitou skutečností je to, že při prvním styku s alergenem nemusí člověk alergicky reagovat.

Senzibilizace může trvat i několik let. Například při chovu domácích zvířat jde nejčastěji o ptáky a kočky.

Paradoxem zůstává, že alergeny nezpůsobují potíže, potíže způsobuje reakce těla na tyto látky, tj. důsledek chybných odpovědí.

Pojmenování alergie použil v roce 1906 jako první pediatr Clemens von Piruet.

První ověřený grafický záznam o alergii je z roku 3 100 před n. l., kdy zakladatel 1. dynastie a sjednotitel Horního a Dolního Egypta faraón Meni (Menej) zemřel na bodnutí hmyzem, asi vosy. Stejnou přecitlivělostí trpěli i jeho potomci. Nemoci z přecitlivělosti znal i Hippokrates, který užíval termín eczema. Z toho plyne, že alergie není „vynález“ moderní doby. Již před dávnými lety bylo pozorováno, že některá „nachlazení“ (pylové alergie) přicházejí v době květu. Bylo také vypořádováno, že migréna souvisí s určitými jídly, že úmrtí na vosí bodnutí není způsobeno vosím jedem, ale chybnou reakcí těla.

Důvody alergie:

- Organismus „zděšeně“ reaguje na svět, který se stal novým, protože na nové nemá ještě žádnou vhodnou odpověď.
- Chráníme se před vlivy počasí a povětrnostními vlivy, a proto nejsme schopni tyto vlivy využít k tréninku své imunity. Tělo reaguje na teplotní výkyvy přecitlivěle nebo naopak necitlivě. Původci nemocí pak snadněji přemůžou organismus zápasící s problémy přizpůsobení.
- Nepřiměřený stres vyvolaný rozličnými strachy, přehnaná ctižádost, chybné sociální chování a podobné podněty obranné síly nepřetržitě ochromují.
- Špatné stravovací návyky, nevhodná strava (veliké množství) imunitní systém přetěžují a on není schopen plnit své úkoly rychle a správně.
- Při onemocnění nedopřejeme svému tělu dostatek klidu a času k vyléčení. Léky potlačí příznaky, někdy důsledky, ale příčinu většinou neodstraní. A tak každá další infekce hromadí zbytky, které nutí obranný systém k chaotické válce na mnoha frontách bez dostatečného zázemí.
- Celý tento boj nakonec končí prohrou, alergie vzniká, případně se rozšiřuje.
- Působí zde také vyčerpání thymu – brzlíku, který je často dlouho přetěžován a vyčerpán a pak již není schopen vzniklé chyby napravovat.
- Také cévy zanesené ve zvýšené míře usazeninami přispívají k chybám a navíc se v nich snadněji rozmnožují patogenní organismy. Vlastní imunitní systém je vyčerpaný a další systémy nemají ani sílu ani potřebné vědomosti, aby se postaraly o zdravý pořádek. A z toho pak plynou potíže

od častých rým přes alergie k rakovině.

- Proto při každé alergii (i malinké) se musí organismus řádně vyléčit. Nepostačí jen se otužovat a snažit se obnovit výkonnost obranných sil!

Mnohem důležitější je opětné získání schopnosti rozlišovat. Aby se organismus znovu naučil odlišovat škodlivé od neškodného, zdravé od nemocného a cizí od vlastního, to je pak vyléčení.

- Alergenem, který je častý a silný, je kravské mléko, které alergizuje nejen svými bílkovinami, ale i mléčným cukrem, zbytky herbicidů, pesticidů, těžkých kovů, zbytky léků a dalšími látkami, tj. vše co se do krávy dostane a včas se nevyloučí. V potravinách je asi 3000 přísad konzervačních látek a barviv a stopy po nejrozličnějších hnojivech, jejichž množství je nepřehledné. A tak začátek vzniku alergie u dítěte i dospělého jsou doušky z dětské lahvičky, která je plná upraveného kravského mléka.

Ostatně alergie na danou potravinu je také dána tím, zda a jak často se objevuje na našem jídelníčku.

- Nejznámější a nejrozšířenější jsou pylové alergie. Výskyt se neustále zvyšuje, odhadem asi kolem 20 % populace trpí polinózou. Snižuje se věk, kdy se projeví, nyní jde již o děti předškolního věku.

Zajímavé je to, že děti, které se narodily v březnu, jsou na tom nejhůře.

Pylová alergie může trvat i 12 měsíců v roce. Jde o zrnka různě velká a různě těžká, čím menší, tím se snadněji dostanou do dýchacích cest. Velikost kolem 20 mikrometrů je pro alergie optimální, zrna velikosti kolem 100 mikrometrů jsou těžká a padají k zemi a mají jen lokální význam. Předpokládá se, že zrnka větší než 5 mikrometrů se již hlouběji do plic nedostanou, tj. nedostanou se do drobných průdušinek a dýchacích sklípků. Problém spočívá v tom, že stačí, když se do plic dostane jen alergizující soubor molekul. Ukazuje se, že zvyšující se koncentrací oxidu uhličitého se zvyšuje i produkce pylu u mnohých rostlin, například ambrosie (*Ambrosia artemisiifolia*).

Lehká zrna jsou větrosnubná, vítr je zaneše daleko i desítky km.

Těžká hmyzosnubná – (černý bez, řepka olejka, lípa, akát, jírovec, slunečnice, pampeliška, zlatobýl) takový dolet nemají, jde řádově o metry až desítky metrů.

Často jde o léčivé rostliny a tak sběrači bylin, kteří je i suší, si snadno vytvářejí podmínky pro alergizaci.

Povrch zrn je připraven pro překonávání nepříznivých klimatických podmínek, ale není schopen odolávat aromatickým uhlovodíkům (výfukové plyny) a takto poškozená zrna jsou velmi často nejagresivnějšími alergeny.

- Nejzákladnější možností alergenů je jejich zkřížená reakce, nebo-li zkřížená alergie!!!
- Mezi pyly samotnými u příbuzných rostlin, tj. shodná třída či podtřída (sourozenci, sestřenice).
- Mezi pyly a potravinami – reakce je dána tzv. panalergií, ale i pouhou podobností rostlin a rostlinných potravin, z toho plyne alergie na více rostlin, je větší zasažení celého organismu od zaživacího systému až systémové poškození.
- OAS (orální alergický syn), zaživací příznaky, kožní projevy, angioedémy až výjimečně anafylaxe a prapříčina je v pylové anamnéze.

- Tato alergie je různě vyjádřená od vzácných případů až po masivní výskyt.
- Klinické projevy – jde o projevy od velmi diskrétních příznaků až po afylaktický šok s postižením jednoho i více orgánů:
- Kůže je při alergii postižena až 50 % kopřivka, angioedém, chronická kopřivka.
- Atopická dermatitida, (druh alergie, kdy alergická reakce zp. imunoglobulinem E mediátory typu histaminu), angioedém (otok podkoží obličej, sliznice dýchacího a trávicího ústrojí podobný kopřivce, ale kůže není červená).
- Trávicí systém je při alergii postižen až 25 % (akutní do dvou hodin OAS), zvracení, průjem, bolesti břicha, nadýmání, křeče a jiné.
- Respirační systém je při alergii postižen v 25 %.
- Kardiovaskulární systém je při alergii postižen v 10 %.
- Akutní potravinová alergie vzniká asi u 20 %, chronická kolem 5 %.

OAS (orální alergický syndrom) – po požití rostlinných potravin se projeví jako různě silné škrábání v krku vedoucí k diagnostickým omylům pálení, svědění jazyka, patra i rtů, poruchy polykání, kýchání, ucpaný nos, vyrážka kolem rtů i v obličejí, otoky kolem rtů, až vznik Quinceho edému i anafylaktického šoku.

Pylová sezóna

Jarní alergie

Zde je převaha stromů břízovitých – bříza, olše, habr, listkovitých – líska, vrbovitých – vrba, topol, olivovníkovitých – jasan, ptačí bob, bukovitých – buk, dub.

Výskyt nejagresivnějších pylů začíná koncem března, s převahou v dubnu. V květnu alergenní aktivita dřevin prudce klesá. Často se stává, že kočky (jívky) kvetou i v únoru.

Letní alergie

Je ponejvíce travní, většinou jde o lipnicovité a obiloviny.

V květnu kvete žito, pšenice, ječmen, oves, psárka, tomka, srha, lipnice.

V červnu pak nastupují jilek, kostřava, pýr, meduňka, metlička, bojínka, pohánka, chrastice, chundelka.

Červenec a srpen je období květu kukuřice, rákosu, vousatky, jílku, ovsíku, crhy a další, hlavně po opakovaném kosení. V netravním provedení jde o lípu, bez černý, jitrocel.

Podzimní alergie

Od září až do října jde o hvězdčovitité, čili pelyněk, ambrozie, slunečnice, zlatobýl. Merlíkovité, zde se jedná hlavně o merlík, lebedu.

Projevy jsou typické:

- Alergická rýma, a to od lehkého posmrkávání až po těžkou vodnatou sekreci z nosu, která je často provázená zánětem spojivek, projevy jsou – svědění, slzení, kýchání, vodnatá i hlenovitá sekrece, nosní obstrukce z otoků až zbytnělá nosní sliznice (převaha pozdních příznaků – prostaglandiny, leukotereny, proteázy, eozinofilů).
- Sinusitidy, angíny, zvýšená bronchiální reaktivita asi u 50 % (typ astmatu).
- Vyšší náchylnost k virovým infekcím, často i bakteriální superinfekce a zápal plic.
- Dalším projevem alergie jsou kožní obtíže, ekzém, svědění

ni, akutní exantémy, kopřivky, angioedémy (Quincke).

Doprovodné komplikace:

- zažívací potíže – OAS-svědění a otoky rtů, jazyka, patra, poruchy polykání, bolesti v krku, exantémy v okolí úst apod.
- dyspeptické potíže, bolesti břicha, meteorismus, průjem
- kardiovaskulární příznaky a celkové příznaky včetně CNS
- anafylaxe – vzácně jen po požití vysoce alergenní rostlinné potraviny, jde například o arašidy, celer
- nespecifické projevy – únava, snížená soustředěnost i výkonnost
- chřipkové příznaky (bolesti kloubů svalů a subfebrilie), to je způsobeno nejrozličnějšími mediátory vyplavujícími se do oběhu (interleukiny a jiné cytokiny), proto mají děti zhoršené studijní výsledky ke konci roku, protože pylová sezóna vrcholí a to je hlavní příčina zhoršené výkonnosti jak fyzické tak psychické u polionika, ač za to nemůže

Geny, genetika a alergie

Gen – z řečtiny vložka, která je v DNA a ta určuje pořadí aminokyselin v každé bílkovině nebo pořadí ribonukleotidů v molekule kyseliny ribonukleové RNA

Chromozomy – domov genů a mají v něm své přesné pořadí a jejich počet se různí – člověk 46, kapr 104, hrách 14, holub 80.

Geneticky upravené potraviny jsou ve své podstatě časované bomby, jejichž čas ještě nenastal.

Genetická úprava se dělá pro zvýšení výnosů, odolnosti, častější sklizeň, čili nic jiného než honba za ziskem.

Genetická manipulace rostlin má za úkol:

- zvýšit odolnost proti hmyzu, proti rostlinným virům, proti chemickým
- postřikům herbicidy, pesticidy a podobně
- zpomalení zrání a prodlužování skladovatelnosti
- zvýšení výživné hodnoty bílkovin, zvýšení podílu užitečných mastných kyselin
- snížení obsahu alergenů
- nejčastěji je geneticky upravena sója, při její úpravě se sóji vkládají geny z brazilského paraořechu, který je silným alergenem
- uzeniny obsahovaly škrob ze zeleného hrášku a lidé alergičtí na hrášek pak bouřlivě reagovali
- u brambor se vkládala genová složka z ryb pro prodloužení skladovatelnosti, pak na výrobky z brambor reagovali lidé alergičtí na ryby

Nejagresivnější alergen – pšenice, vejce, ryby, burské oříšky, sojové boby, mléko, sezamová semena, korýši.

Ke vzniku alergie výrazně přispívá nejen naše psychika, ale celá naše bytost včetně vědomí i podvědomí!!!

Velice často dochází k tomu, že nějaké alergen vnitřně odmítáme.

Například chováme nějaké domácí zvíře, ale pak začneme mít strach, že by dítě mohlo být alergické na jeho srst a začneme toto zvíře podvědomě obviňovat případně nenávidět, ačkoliv ho jinak máme rádi. Tento rozpor se stane vlastní příčinou alergie, protože takto vzniklý rozpor je vlastně stres, který začne imunitu vyčerpávat. To platí ve zvýšené míře u žen, zejména pokud očekávají potomka. Tento psychický boj

má své biochemické odezvy a ty se pak postarají o vlastní alergii u všech zúčastněných.

Kdo nechce brát na zřetel psychické příčiny, nemůže v mnoha případech, či dokonce ve většině z nich, alergii vyléčit.

Alergie na sluneční záření

Kůže dostane tam, kde byla vystavena slunci, červenou barvu, pak oteče, nakonec se vytvoří malé puchýřky, které svědí a když prasknou, tak mokvají.

Důvody:

Slunce je „jedovatější“ v důsledku kombinace dalších faktorů, jako je ozónová díra, smog a další.

Obranné síly organismu jsou oslabeny až vyčerpány, zejména po zimě, nedostatkem světla, po nemoci, stresu a podobně.

Náš psychický stav nutí obranné síly k nesprávným reakcím.

Nejzákladnějším projevem jsou zkrřížené alergie, které jsou velmi pestré a často zdánlivě nepochopitelné. Často jde o druhy, které mají společnou jen část molekul, která však bohužel stačí k vyvolání alergické reakce.

Volně podle Medical Tribune

CIVILIZAČNÍ ONEMOCNĚNÍ = NEMOCI Z NEDOSTATKU.

Mudr. Karel Erben, viceprezident Svazu pacientů ČR a primář Poradny podpory zdraví, R.M.A. Centrum, Praha 7, Dukelských hrdinů 17

Lékařská věda má nedobrovolně v šuplíku objev příčiny neinfekčních onemocnění hromadného výskytu, kterým se zjednodušeně říká civilizační choroby (CCH) a tuto problematiku si přeje řešit!

Patří sem onemocnění, která začínají akutní příhodou jako infarkt, mozková příhoda, embolie plic, dále nemoci začínající plíživě, například osteoporóza, rakovina, revmatismus, únavový syndrom a poruchy imunity. Třetí skupinu tvoří „něco mezi tím“, jako Crohnova choroba, ulcerózní kolitida nebo vředová choroba žaludku a dvanáctníku. Také sem ale patří stavy, které nelze zařadit ani do jedné ze tří škatulek, které jsme si udělali: neschopnost otěhotnět (porucha fertility), riziková těhotenství, vrozené vývojové vady novorozenců a vrozené poruchy metabolismu, imunity a vrozené dispozice k závažným onemocněním (leukémie), které se projevují od dětství.

U všech vyjmenovaných stavů a onemocnění narůstala četnost jejich výskytu v minulých padesáti letech v jakési závislosti na rozvoji civilizace původně nejasného charakteru. Přístup k těmto onemocněním po všech stránkách zjednodušil lékařský objev, ze kterého vyplývá, že všechna tato onemocnění mají společný původ přesto, že na první pohled vypadají zcela nepřibuzně. To společné a nové je, že jsou to nemoci z nedostatku. Nevznikají proto, že do organismu se dostalo něco, co tam nemá být, nebo zásahem vyšší moci, ať si pod tímto pojmem představíme cokoli. U naprosté většiny lidí rozhoduje metabolická připravenost na nemoc, kterou čímsi navozuje právě rozvoj civilizace.

Stres, různé vlivy energií včetně energetického působení dalších osob, vliv geomagnetických zón a další zevní působení na člověka, to jsou všechno jen spouštěcí mechanismy. Mají roli kohoutku pistole, který můžeme mačkat jak chceme a nevystřelí, pokud v komoře není náboj – metabolická připravenost na nemoc. A o podstatě náboje nezbytného pro vznik každé CCH je tento článek. I reagování velké většiny nemocných na léčení potvrzují, že původ těchto nemocí je v tom, že v těle něco chybí.

Dnes objevujeme znovu a ve zmodernizované podobě již dávno objevené. Vracíme se ke zjištěním, že největší léčebné úspěchy zaznamenalo lidstvo u nemocí, k nimž se podařilo najít vitamíny, jejichž vleký a hluboký nedostatek dal nemocí vzniknout. Úspěch se dostavil i tam, kde ještě před poznáním jejich role, byly podle domorodé empirie nasazeny do léčení a prevence zdroje, z nichž nezbytné vitamíny organismus dokáže čerpat. Klasickým příkladem jsou kurdže, které decimovaly posádky plachetnic na mnohaměsíčních zámořských plavbách a které přestaly být metlou námořníků, když dali na radu domorodců a zásobili se na cestu plody citrusů.

Podobně velké úspěchy zaznamenalo lidstvo při léčení pellagry vitamínem B3, zhoubné anémie vitamínem B12, nebo křivice vitamínem D. Tato onemocnění prakticky přestala existovat. Pozdější výzkumy, a některé z nich byly odměněny Nobelovou cenou, přinesly informace o významu vysokých dávek vitamínu C a celé skupiny antioxidantů (A, C, E, D, selén) v prevenci a podpoře léčení rakoviny a dalších CCH. Tyto poznatky již pouze doplnily představy o tom, proč jsou CCH nemocemi z nedostatku především vitamínů, které lidské tělo spotřebovává ve velkém množství.

Mezi lékaři se v poslední době našli takoví, kteří v protikladu k dobře doloženým zjištěním začali hlásat, že úloha vitamínů pro zdraví se přecenila a s bohapustým ignorováním objevů, za které byly uděleny Nobelovy ceny, tvrdí, že vitamíny mohou při nadměrném dávkování a dlouhodobém užívání i škodit. Svaz pacientů varuje před bezmyšlenkovým posloucháním těchto rad a doporučuje vzít v úvahu situaci, ve které dochází k pokusům o bagatelizaci významu vitamínů pro zdraví. K tomuto problému se vrátíme v závěru a zatím pokračujeme v popisu poznatků o tom, co bylo objeveno a v hledání, zda v tomto směru můžeme ještě něco velkého očekávat.

Začneme otázkami: 1. zda lidstvo vyčerpalo biologické možnosti prevence a léčení chorob na principu „dodávat to, co v těle chybí“? 2. Zda objevování významu a účinnosti vitamínů bylo érou minulého století a zda proto lidstvo musí dnes hledat jiné cesty na pouti za příčinami chorob, které ho sužují v současnosti? Zdaleka ne!

Ten největší objev, o kterém veřejnost zatím neví, byl již učiněn před téměř 40 lety, ale stále čeká na své využití. Je příliš převratný, takže vzbuzuje obavy výrobců chemických léků, že jeho rozšíření do péče o zdraví natolik zlepší zdravotní stav občanů, že dojde k poklesu odbytu jimi vyráběných léků a ke zmenšení jejich zisku. Tyto obavy vedly k rozsáhlým a důmyslným opatřením, jejichž cílem je zamezit využívání objevu. Převratnost objevu je i v tom, že jeho využívání ve zdravotnictví by přinutilo lékaře úplně předělat jak pracovní zvyklosti, tak hlavně způsob myšlení.

O co vlastně jde? A proč mluvíme o chorobách z deficitu v době pokročilé civilizace, kdy se zdá, že většina z nás může mít téměř vše, co nezbytně potřebuje?

Analýzu začneme u zemědělců. Velkovýrobní technologie využívající strojená hnojiva a předčasné sklizení, kvůli dodávání zeleniny a ovoce na velké dálky, způsobily v těchto plodinách pokles jejich biologické hodnoty. Obsah vitamínů a minerálů, kvůli kterým je hlavně kupujeme, klesl za 10 let o 30 – 70 %. Dále: moderní potravinářské technologie přinesly nové chuťové i jinak zajímavé výrobky, které vytlačily z naší spotřeby původní přirozené zdroje vitamínů, ale v biologické hodnotě je nedokázaly nahradit.

Konečně složení stravy, jak přichází do trávicího traktu a jeho „zanášení“ nestavitelnými a špatně vylučovanými podíly, omezují vstřebávání vitamínů a minerálů. Účinek uvedených změn se sčítá a na zdraví se projevuje výsledný vleký deficit dodávky vitamínů: kyseliny listové a B6 pro potřeby buněčné biochemie. Dostatek těchto vitamínů, spolu s B12, podmiňuje zdraví člověka a jejich deficit umí ohrozit i jeho život.

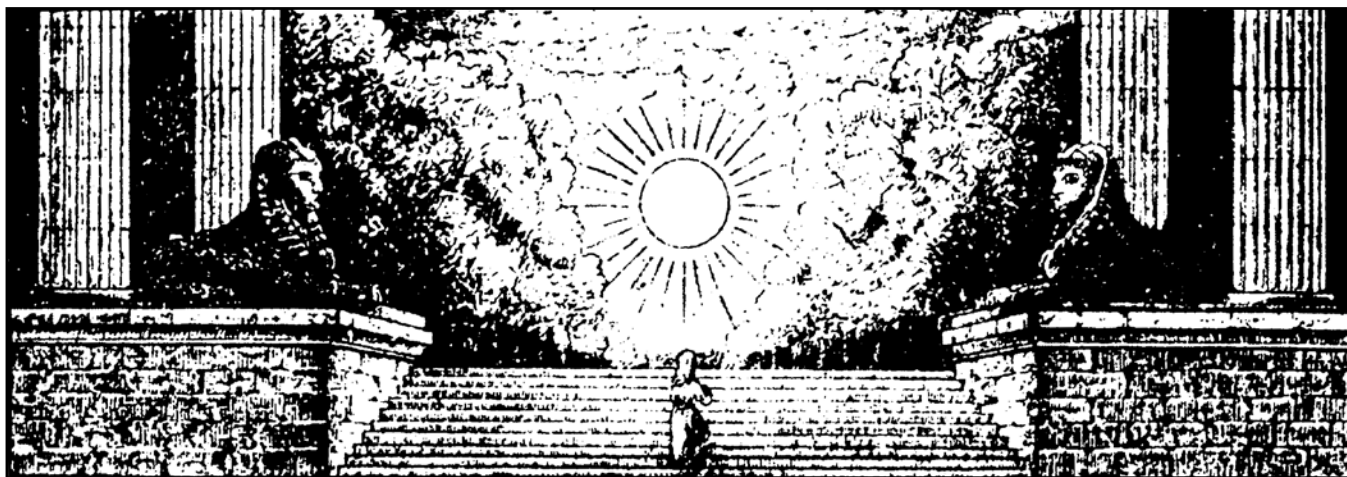
Při nedostatku těchto vitamínů a stačí deficit jen některého z nich, vzniká v buňkách metabolická porucha, která se projevuje na první pohled neviditelně porušením enzymů, zvýšením vznikem volných radikálů a porušením mitochondrií a tím i energetického metabolismu buněk. Tyto základní poruchy postupně nastartují poruchy funkcí a struktury tkání: rozvoj aterosklerotických plátů v tepnách doprovázený zvýšením produkce faktorů krevní srážlivosti, zvýšení krevního tlaku a poruchu v produkci krevních lipidů (zvýšení cholesterolu) a také začátek cukrovky.

V pozadí těchto změn je zvýšení hladiny homocysteinu (Hcy), které je měřitelným projevem velikosti metabolické poruchy. Význam Hcy není jen v tom, že ho můžeme měřit, významný je především svojí toxicitou, kterou přímo působí poškození vyjmenovaná v předchozím odstavci a další: porušení vazivových vláken, projevuje se jeho neurotoxicitou (souvisí se vznikem Alzheimerovy choroby, roztroušené sklerózy, parkinsonismu, migrény, epilepsie, depresí a chronické únavy).

Ponechání tohoto stavu může být pro lidstvo osudové, protože k nevratným změnám pod těmito vlivy dochází i v DNA – nositelce dědičné informace, která pak zprostředkovává přenos mutací genů na další generace. Tyto nežádoucí změny v genech vysvětlují narůstání vrozených poruch metabolismu, imunity a časných onemocnění nádory. To je také důvod zvyšování počtu dalších závažných onemocnění dětí od jedné generace k další. Tato postižení dětí jsou nejsilnější částí obžaloby farmaceutických firem a lékařů, kteří brání jejich zisky tím, že kladou všemožné překážky využití těchto poznatků.

U všech onemocnění uvedených v tomto článku je možná prevence. Metoda zábrany vzniku těchto onemocnění je společná pro všechna vyjmenovaná onemocnění. Je společná i pro podporu léčení již existujících onemocnění. Protože v metabolické poruše, v jejímž důsledku se hladina Hcy zvyšuje, byla nalezena skutečná hlavní příčina vzniku všech vyjmenovaných nemocí a zřejmě ještě dalších méně častých, dostává lidstvo nástroj ke zkvalitnění léčby všech vyjmenovaných nemocí a také prostředek k jejich účinné prevenci.

Než nastane čas pro využívání poznatků kolem objevu příčiny CCH v našem zdravotnictví, je možné najít podrobnější informace na www.karelerben.cz případně konkrétní zdravotní problémy konzultovat večer na 607 689 959 (20:30 – 22:00 hod.) Na podzim po 1.10. připravuje ČEPES cyklus přednášek na téma civilizační choroby jako nemoci z nedostatku. Bližší informace budou včas na www.cepes.cz.

Harmonická mysl

Co jest harmonická mysl?

Abychom tuto otázku zodpověděli, třeba jest objasniti sobě pojem harmonie. Co jest harmonie? Nazýváme hudební skladbu harmonickou, když všechny tóny, jakož i rytmus v souladu se nalézají, když nic v celku neuráží náš sluch, když souzvuk jednotlivých tónů řídí se zákony vepsanými ode dávna v ducha lidského. Taktéž nazýváme stavbu, sochu, obraz, báseň aj. krásnými tj. harmonickými, odpovídající-li těmto věčným zákonům přírodním, které dřímají nejen v duchu našem, ale i v duchu každého člověka. Právě tak jest i s harmonickou myslí. Mysl člověka jest harmonickou, souhlasí-li se zákony dřímajícími v nehlubším nitru jeho ducha, když všechny jeho touhy ukojeny a on sám se sebou v plném souladu jest. Není tím řečeno, že by všechna přání musela býti splněna, aby dosažena byla harmonie nitra. To může se státi i tím, že člověk se svých přání zřekne a jest to i pravidlem, neboť nemohou býti všechna přání člověka splněna, jelikož tato se často protíví všeobecnému blahu lidstva, sledující účely sobecké. Taková přání, která protíví se všeobecnosti, znamenají zkázu nejen této ale i vlastního bytí, neboť jednotlivé nestává samo sebou, ale pouze co část celku. Zpravidla starají se udržující zákony přírodní o to, aby ti jednotlivci, jichž snahy velikému celku na škodu by byly, časem vyplnění byli.

Vidíme to v pozemském i v duchovním. V pozemském příkladně v tom ohledu, že nepracující trubci bývají pilnými včelami zabiti, že látky znečišťující tělo před časem bývají vylučovány, vidíme to dále na odvěkém vyhlazovacím boji kultury proti žvlům překážejícím všeobecnému vývoji přírody, jichž ustálení znamenalo by nebezpečí pro celek. (Bohužel, není tento boj kultury proti přírodě uveden na patřičnou dráhu, ale věčné zákony, uvádějící vše ve velkou harmonii, během času i zde zasáhnou.)

Ony snahy, které protíví se vývoji celku světového, tudíž také zákonům, které tento za účel mají, bývají právě těmito zákony ničeny. Tak jest i v oboru duševním. Zde, právě jako v oboru pozemském, bývají nositelé takových myšlenek, směrů, náklonností neb čehokoli jiného, velkými, věčně vládnoucími, k udržení všeho směřujícími zákony ničeny. V oboru duchovním ukazují nám to dějiny vzdělanosti lidské. Všechny zájmy jednotlivců učiní časem místo zájmům všeobecným. Lidstvo přichází blíže a blíže k tomu, aby žilo pro sebe, místo aby žilo proti sobě. Čím více jednatel nahlíží,

že nemůže býti bez celku, tím spíše podrobí se pořádku a zákonům jeho; neb on ví, byť se i jeho vlastní zájmy zničily, že celek nutný jest k udržení jeho. Znamená tedy snaha pro celek zároveň udržení jednotlivce. Tážeme se nyní: Co jest ono velké, věčné, k němuž vše se obrací, jež však samo věčné a nezničitelné jest?

Musíme uznati bytost, která tuto věčnou moc v sobě chová, nechceme-li pohlížeti na pořádek světový co bezúčelný, na světový boj co bezúčelný. Kdo však ručí nám za to, že není tomu tak? Nevidíme všude obraz nedokonalostí, zmatku? Na první pohled ovšem. Tak např. nepochopujeme, k čemu nižší zvířectvo stvořeno bylo, jež zdá se tu býti jen proto, aby pohlceno bylo vyšším zvířectvem. Nepochopujeme, k čemu rašení a zelenání se z jara, kterému následuje zánik a umírání podzimu. Nepochopujeme dále zákon, jenž jednomu velké bohatství do klína sype, ač on sám ničeho nečiní, jiného ale v chudobě hynouti nechává, třeba by dnem i nocí pracoval a zápasil. Takové zdánlivé nedokonalosti zarážejí nás krok za krokem a nemůžeme je uvést v soulad s bytostí dobrotivou, která vše dle moudrých zákonů řídí. To vše jen zdánlivě. Rozpomeňme se nejprve, že nemáme před sebou hotový, ale teprve tvořící se svět.

Ze svých prvních »prapočátku« musí se tento dříve vyvinouti, k stále větší dokonalosti se propracovati. Tuto snahu po zdokonalení můžeme vskutku všude pozorovati a zajisté i u člověka a dějiny času učí nás, že vskutku již pokroku docíleno bylo. Cílem, k němuž všechno směřuje, jest řád světa, který nechává všechny bytosti vedle sebe žiti. Vše, co staví se vstříc tomuto cíli, musí během času vyloučeno býti. A nepřiblížili jsme se tomuto cíli během věků. Divoch, který by nejraději vyhladil lidstvo se země, aby sám ji opanovati mohl, jest přec dále od cíle, než průměrný člověk naší doby, který své zájmy podrobuje blahu širší všeobecnosti. Lidé stali se vskutku shovívavějšími, lásky plnějšími, oni dospěli ve svém vývoji již dávno ku stanovisku, že život všeobecný možný jest. Není ovšem dosud, jak býti by mělo a během času bude; neb dosud jsou zájmy jednotlivce na překážku. Dosud necháváme pilné chudáky strádati a líným boháčům dáváme plnými rukama, dosud jsou zámožní darebáci váženi, kdežto chudáci, převyšující je čistotou mravů, opovrženi bývají. To vše znamením jest toho, že nedovedeme rozlišiti skutečné od neskutečného. Což nevíme, že bohatý požívač k

ničemu není? Zajisté. Nevíme, že chudý, ale zdatný měšťan zasluhuje čestné postavení, kde nalezne příležitost postavit své síly a schopnost do služeb všeobecnosti ve vyšší míře než může učiniti v obmezených poměrech, ve kterých nyní žije? Ovšem, že to víme, ale nevšímáme se a nechceme si toho všimati. Boháči by se ovšem poděkovali, majíce ze svého přebytku uděliti chudým - aby tímto jim usnadnili, by ze svého obmezeného postavení vystoupili a více ještě - sloužili celku.

Jejich snaha nedotýká se tedy blaha všeobecného, ale udržení sebe samých. To může se státi pouze na krátký čas a tu jenom na účet dvojité práce druhých, ne však na vždy; neb připusťme, že by takový člověk, který své vlastní osobní zájmy staví nad zájmy všeobecné, mohl svět dle své vůle řídit, jak by tento potom vypadal? On sám byl by středem, kol něhož by se všechno otáčeti muselo, velkým králem, jemuž by se všechno podříditi muselo. Poznáváme ihned, že druhý nesměl by podobný plán pojmouti, neb tu by nastal veliký rozpor, rozvrat celku nevyhnutelný, a jak teprv bylo by, kdyby všichni tak smýšleli.

Takové smýšlení směřuje tedy k vlastnímu, ne však k všeobecnému blahu. Čím více tedy cítí se člověk co článek celku, tím spíše protiviti se bude takovému smýšlení. Čím to jest, že lidé dávají platnost zákonům, které dávají přednost pilnosti, vlohám, mravnosti proti bohatství, původu, šlechtictví, stavu atd.? Protože poznali prvnější za něco skutečného, sloužícího celku, poslednější za cosi neskutečného a celek porušujícího.

Tak stávají se i lidské zákony vždy dokonalejšími, čím více roste poznání o tom, co všeobecnosti prospěšné či škodlivé jest, čím více vůbec roste vědomí všeobecnosti. Tytéž zákony, které platí pro všeobecnost, platí též pro osoby životní společnosti. Každý člen společnosti toužiti má po tom, aby byl užitečným článkem celku, což znamená udržení se a spolupracování k udržení celku. Zde platí slovo: Co chcete, aby jiní vám činili, to činite i jim! To jest »zákon i proroci«; t.j. tímto směrem braly se snahy těch, kteří měli širší rozhled než průměrný dav, kteří viděli, dle kterých zákonů se může velká obec lidská trvale udržeti. Zde platí též slovo: Spravedlnost povyšuje lid, ale hřích jest zkázou člověka; t.j. smysl pro všeobecnost, který každému dopřává, co jeho jest, zajišťuje bytí národa a vede jej zářící budoucnosti vstříc; hřích však sobectví překáží životu všeobecnému a připraví mu časem zkázu. Kdyby každý přiložil ku svému myšlení a konání měřítko Kristovo, tázaje se sám sebe, chtěl-li by býti na místě těch, k nimž vztahuje se jeho působení, tu našel by měřítko pro celý svůj život i činy své. Jako v životní společnosti, tak i u každého člověka objevuje se křížící se působení různých sil, které jsou řízeny dílem k jeho udržení, dílem k jeho zničení.

Jest to, jako by každý jednotlivec pozůstával opět z mnohých nesčetných bytostí vyššího i nižšího druhu, z nichž vyšší působí k udržení jeho co celku, nižší pak k udržení sebe samých. Odpovídající tomuto množství postav lidské bytosti, ukazují se ve vnitřním životě člověka rozličné směry, křížící se zájmy, z nichž nižší aneb i vyšší na povrchu se udržují a tak určují konání člověka. Není-li člověku jasno, kterým snahám oddati se má, neb nemá-li síly konati to, co za dobré uznal, tu nastane v něm rozpor. Dobrý člověk v něm neví, co by činil, neb nemůže činiti to, v čem mu nízký

člověk překáží. Jedním dílem nedostává se člověku poznání dobra, druhým dílem chybí mu síla dobro konati. Takový člověk má rozháranou, disharmonickou mysl. O harmonické mysli můžeme tam mluvit, kde člověk jasně poznává, co slouží k jeho udržení (t.j. totožné s udržením oné vyšší životní společnosti, ku které náleží) a cítí v sobě sílu, toto poznání sledovati, zřikaje se se vši rozhodností veškerých nízkých snah a činí to, co za dobré poznal, který tedy může, co chce neb zkrátka který naučil se ovládati sebe.

Jak nabudeme harmonické mysli?

Není to cesta snadná, cesta k získání mysli harmonické; přísloví správně praví: »Sebe ovládati, toť nejtěžší boj«, t.j. své nízké náklonnosti, které vyšší Já obmezují v jeho svobodném vývoji potlačovati, jest neskonale těžké; neboť ony tvoří mocnou, nezdolnou sílu, úplně nezdolnou pro toho, který ji z vlastní síly přemoci chce. Člověk potřebuje k tomu podpory protipůsobících vyšších sil, a aby tyto pro sebe získal, to jest první krok na nové dráze, po které chce kráčet, to jsou i ostatní kroky k cíli vedoucí. Neboť podpora vyšších sil potřebná jest v boji proti oněm náklonnostem, vyvěrajícím z nižších vrstev jeho myšlení a cítění. Jak vyšší tak i nižší vrstvy z přirozenosti lidské vyvěrajících náklonností ztělesňují se ve světě myšlenkovém. Prvnější je očistující, zjasňující, poslednější je znečišťující. Jak může člověk vyšší síly přiměti k tomu, aby proň působily? Ony mají působiti v souladu s jeho přirozeností. Musí tedy vstoupiti ony ve spojení s onou vyšší částí jeho Já, která se jim nejlépe přizpůsobí. To děje se přesně dle zákona soustředění myšlenek. Musí býti v přirozenosti lidské cosi, co odpovídá oněm vyšším silám. Není-li tomu tak, potom nedovede člověk zpracovati v sobě vyšší myšlenky, nedovede si je osvojiti, ony budou jemu stále cizími, k němu nenáležícími. Vyjdi od dobra, které již tu jest a přivod' mu novou, příhodnou potravu, nech vstoupiti ji ve spojení se vším, co by je posíliti a podpořiti mohlo.

To jest první základní zákon vši sebevýchovy.

Když proti tomu nízké náklonnosti chtějí tě pohnouti, bys činil něco, co se vůli tvé protiví, nevěnuj jim pozornosti. To jest druhý zákon.

Spojmež obé. Oddati se a nechati na sebe působiti vyšší síly, přehlížení a odmítání nižších sil. Pak nabudou prvnější vždy víc a více nadvlády a poslednější budou konečně zcela udolány. Celá lidská bytost jest pak zjasněna, očištěna, není v ní více rozporu, ona jest v úplném souladu sama s sebou, ona propracovala se ku vnitřní harmonii. Co nyní ještě v jeho bytosti se ukazuje, má trvání věčné. Takový člověk kráčí světlou stezkou k blaženosti věčné, a nic nedovede jej zdržeti ve zmužilé odvaze.

On jest to, o němž básník píše:

Nevzruší jej zloba světa, zlato, sláva před ním mizí v nic, on jen ve plamenné toužebnosti věčné slávě spěchá vstříc.

Z čeho však poznáváme, které síly vedou nás k tomu- to světlu? Které jest znamení dobrých hnutí a které oněch vznikajících na nízkých stupních lidské bytosti? Vše, co zanechává špatné působení na naše Já, co působí nám pocit disharmonie (t.j. našemu lepšímu, vlastnímu Já), to není božské, ale tělesné, nízké přirozenosti. To od sebe odmětáme. Člověk má při nízkých hnutích též pokaždé pocit, že tyto jej k sobě snižují, že jej o důstojnost připravují. Jest to

jeho vnitřní božská důstojnost, která se vzpírá oněm hnutím. Tato důstojnost jest vůdcem člověka na cestě k dokonalosti, jest to, co svědomím nazýváme. Co člověk cítí se snižen nízkým hnutím, má při všem božském, jež nechává na sebe působiti pocit, že celé jeho nitro povzneseno jest. On cítí se posilněn, osvěžen a vždy znovu oživen; čím více nechává na sebe působiti velkost, velebnost, tím více zušlechťuje svoji povahu a celou bytost svou. Poznáváme tedy různá hnutí dle jich účinku. Co vzniká v nízké přirozenosti, může jen nízce působiti, olupujíc nás o vnitřní cenu v míře buď menší neb větší, snižujíc nás; co proti tomu vzniká v oblasti božství v přirozenosti lidské, to zjevuje též božskou sílu, která v něm sídlí, božsky v něm působí, jej povznáší a lepším člověkem jej činí. Není tedy těžké, rozeznávati hnutí dle jich původu a ceny s ním související, otázkou však jest, máme-li sílu, bychom vždy sledovali dobrou hnutí a zlým se protivili. My lidé nemáme ji vždy, tu musí opět božská síla ku pomoci přispěti. Musíme ji však nechati působiti na sebe. Božská síla přebývá již dílem v božských hnutích, jest to síla přitažlivá, jíž účinkuje dobro na člověka, a sice na dobrou stránku lidské přirozenosti. Čím více žije člověk myšlenkám dobrým, čím více se jim oddává a na sebe je působiti nechává, tím spíše mohou tyto svoji zušlechťující sílu projevit. Z počátku budou nízké síly ještě silnější než síly vyšší, ale cvičením, když člověk vždy více sleduje svoji lepší přirozenost, získá sobě vždy víc a více síly, zlé překonává. Zde platí slova: »Každý počátek těžký jest, ale cvičením mistr se stane.«

Oddá-li se člověk vždy svému nejlepšímu Já a posilňuje-li a živí je vším velkým a šlechtným, zkrátka vším, co božského původu jest, pak získá sobě harmonii ducha.

Velký význam harmonické mysli:

a) Pro majitele jejího.

Jak jsme již pravili, ten, který našel světlou stezku k blažené věčnosti, překonal úzkost a spory života. Co srdce lidské znepokojuje, není boj vnější, ale v nitru zuřící boj vášní a náklonností, zlost, nenávisť, hříšné myšlenky atd. To vše zůstane harmonické mysli vzdáleno. Nezničitelný mír proniká srdce i mysl. Nebe sídlí v srdci. Žádná myšlenka znepokojící nebývá připuštěna, neb vůle ovládá zástup myšlenek; jen dobré myšlenky mají přístup, všechny jiné, znečišťující svatyni srdce, přerývající něžnou pásku míru, která pojí člověka s tvůrcem jeho, bývají odmítány. Žádná bázeň nemůže mír porušiti, neboť bázeň není podstatně ničím, než starostí o vlastní bytí. Proto také všeobecný strach před smrtí, protože mnozí své Já vkládají do těla a pak se domnívají, že s jeho zničením vše skončeno jest.

Kdo získal vnitřní harmonii, pro toho není ani smrt páнем hrůzy. On cítí se tak býti spojen s tvůrcem, že řekne sobě: Ani smrt nemůže mne od Něho odloučiti. Láska jeho jest jiného druhu než smrtelná schránka, ona zajišťuje mu život posmrtný. On spojen jest již silnými pouty duchovními se záhrobím; smrt není již zející propastí neb zbudován již přes ní most. On nepovažuje tělo své co svoji přirozenost, nýbrž co nástroj ducha, aneb chceme-li co dílnu jeho. Každého jitra vstupuje do dílny, každý večer ji opouští, též u večera života. Smrt jeví se osvoboditelem, jest to průchod dveřmi, vedoucími z pokoje do pokoje, jenže nový pokoj není dílnou, ale místem odpočinku. Tak nedovede ani smrt zlekati harmonickou mysl.

b) Pro jiné.

Má harmonie myslí velký význam. Též na své okolí bude člověk, který ji má, účinkovati nepříznivějším vlivem. Jeho harmonie usmíří i jiné mysle. Kdo nepocítil již sám podivný vliv, jímž účinkovala naň harmonická mysl, když pozbyl nemilou příhodou vlastní harmonie ducha! Jsme-li sami v harmonické mysli, pak sdělí se tato našim slovům, našemu vystupování, ano i našemu tělesnému zjevu. Z tváře naší bude lze vyčísti mír, z našich slov bude zaznívati, aniž bychom sobě vědomi toho byli. Nebude různiti naši tvář jizlivý úsměv, ani pohrdavé vzezření, ani bouřící hněv, ale zářiti bude z ní božský mír a věčný poklid. Podobáť se harmonická mysl tichému horskému jezeru, jehož nezbádatelná hloubka bouří vzrušena nebývá a které působí na poutníka dojmem nezapomenutelným. A bohatě obdařený odcházeti bude od nás poutník pozemský, jehož cesta se s naší cestou spojila zde na zemi.

Jak udržíme si trvale harmonickou mysl?

Zodpověděti tuto otázku není právě těžké. Musíme vši silou od sebe vzdalovati, co by nám pokoj uloupiti mohlo. To není vždy lehké, mnohdy vyžaduje to veškerou naši sílu. Kdo nepocítil snad již, jak těžko jest zachovati klid ducha při spáchaném na nás bezpráví, při hrubých urážkách, stále na to pomýšleti, že veškeré zlo jen z nevědomosti pochází a říci s Pánem: Otče, odpusť jim, neb nevědí co činí.

Nezuří-li bouře, pak ovšem rozkoší jest plouti na loďce života po klidné hladině. V takových blahých chvílích jeví snad každý harmonickou mysl. I v tom je něco velkého, ale největším to není, neb jakmile bouře se pozvedne a temné mraky na obzoru se objeví, plavba na lodičce nebezpečnou se stává, tu zmizí veselá mysl, která dosud každého ovládala. Můžeme namítnouti: Člověk nemusel by nechati osud ovládnouti mysl, mohl by si zachovati vnitřní harmonii i při zevnějších nehodách? Ano, kdo by to dovedl! Dokážeš to? Ach, jak těžko, jak neskonale těžko jest, zachovati si duševní harmonii v temných chvílích; vysunouti se na skalisko klidu, když vlny kolem nás zuří! Náleží k tomu především síla a tu nemá každý, alespoň ne v dostatečné míře. Zde platí opět: Každý počátek těžký jest, ale stálým cvičením síla se stuží. Z počátku jsme neb cítíme se slabými, nemohouce zevnějším dojmům odpor klásti; ony uchvátí naši duši proti její vůli. Čím více ale stojíme na své zásadě, že nenecháme na sebe působiti, co z nižších oblastí pochází a nám poklid srdce uloupiti chce, jako zlost, pomsta, nepravá touha, zármutek a.j., ale odhodlaně odmítneme, tím více budeme pozorovati, že síly naše rostou a okamžiky, kdy harmonie porušena bývá, kdy cosi porušuje naši vnitřní rovnováhu, stanou se vždy řidšími. Konečně vystačí naše síla k tomu, aby všem nepřátelům vzdorovala. Oni budou ještě pak obléhati prah srdce našeho, ale do svatyně již nevstoupí, by ji znesvětili.

Pak žije člověk v ustavičném souladu sám s sebou. Nejsou to více prchavé okamžiky, kdy slunce do srdce vniká, on žije ve věčném svitu slunečním. Loďka jeho zakotvila u „ostrova blažených“, on však sám musel udávati směr. Zde není utrpení, ani nářku, bolesti žádné neb věčný mír jest údělem obyvatelů jeho.

*Z časopisu. »Der Leuchtturm« přel. M. a v roce 1915
„Ve spiritualistickém kalendáři“ publikoval*

BIOENERGETICKÉ POĽNOHOSPODÁRSTVO ÚČINOK BIOGÉNNEJ VODY NA UŽITKOVÉ PARAMETRE

Ing. Andrej Szándor

Slovenské centrum poľnohospodárskeho výskumu Nitra
Pracovisko experimentálnej psychot-
roniky Senec, VÚŽV Nitra

Úvod

Bioenergetika je komplexom zariadení a úkonov, ktoré vedú k optimálnej energizácii bioenergetických štruktúr. Dané metódy bioenergetiky v komplexnej forme majú celosvetovú novosť o čom svedčí záujem o aplikáciu daných metód v USA, Japonsku a v ďalších štátoch.

Bioenergetika sleduje: obnovenie (rehabilitácia) ohnisk deštrukcie v bioenergetických štruktúrach, zvýšenie bioenergetických rezerv energie bioenergetických štruktúr na úkor rôznych foriem nepriamej energie (svetlo, magnetické pole, elektrické náboje, atď.) optimálne zvýšenie bioenergetického potenciálu živých systémov pomocou regulácie štruktúrnych tokov v určitých priestorovo-časových podmienkach, jedná sa o tzv bioenergetickú aktiváciu.

Problematika pozostáva z častí: aktivácia biologického materiálu optickým žiarením polarizované svetlo, laserová agrotechnika, vplyv geoaktívnych zón (GAZ) na produkcie poľnohospodárskej výroby (tínenie a eliminovanie negatívneho vplyvu GAZ), biogénna voda v rastlinnej a živočíšnej výrobe.

Teoretický základ bioenergetických metód je založený na učení o bioenergetických štruktúrach, základom ktorých je tzv. bioplazma. Bioplazma je systém elementárnych častíc, ktorá vytvára špecifickú organizáciu v membránových systémoch buniek živých organizmov. Bioplazma sa v organizme javí takou štruktúrou, vďaka ktorej sa uskutočňuje energetická výživa ktorejkoľvek bunky v organizme a nielen výživa, ale nastáva regulácia alebo koordinácia všetkých procesov v organizme.

Napájacia voda pri chove hospodárskych zvierat patrí medzi najlacnejšie „krmivo“, avšak v chovateľskej praxi jej neprikladajú zvláštnu pozornosť. Je totiž médium, ktoré nielen prenáša živiny k jednotlivým tkanivám, ale aj môže byť dôležitým faktorom termoregulácie živočíchov, ale aj vynikajúcim transportérom energie a informácií a ich akumulátorom.

Voda má v podstate zvláštnu vlastnosť, nie je jedinou molekulou, ale na základe svojho dipolového charakteru je spojená s mnohými inými vodnými molekulami vytvára zhluky tzv. cluster, má sieťovú štruktúru, na základe ktorej je schopná tieto informácie prijať, uchovať a prenášať.

Biogénna voda má charakter pravotočivej vody, ktorá je prístupnejšia k živému organizmu, ako bežná pitná voda. Je to vlastne upravená voda, ktorá sa odlišuje od obvyklanej vody svojou štruktúrou a pôsobí harmonizačne. Technologický postup vytvorenia biogénnej vody je založený na presunu informácií pomocou regulácie štruktúrnych tokov v určitých priestorovo - časových podmienkach.

Charakteristikou biogénnej vody je, že počet molekúl v neustále sa meniacich zhlukoch (clusteroch) výrazným

spôsobom zmenší a táto voda ľahšie preniká cez bunečné membrány i do medzibunečných priestorov a odtiaľ ľahko vyplavuje škodlivé látky, čím vytvára v organizme harmóniu. Má veľmi dobré antioxidačné účinky a dokáže rozpúšťať usadeniny v tele, ktoré sú postupne vylučované z organizmu.

Materiál a metódy.

V pokuse bolo použitých 300 ks samíc brojlerových králikov a 1800 ks mláďat po odstave. Zvieratá boli ustajnené v dvoch typoch celokovových kliebok umiestnených v štyroch radoch podľa schémy. V chovaných kliebkach boli ustajnené chovné samice, vo výkrmových kliebkach boli umiestnené odstavené mláďatá vo veku 35 dní. V základnom stáde sa nachádzali samice na druhých a tretích vrhoch. Napájanie zvierat bolo umožnené cez napájací systém v kliebkach s niplovými napájacami. Kŕmenie zvierat cez kŕmitka sa uskutočňovalo raz za 24 hodín. Na prítokových hadiciach každého druhého radu boli umiestnené aktivátory zabezpečujúce biogenizáciu vody.

Kontrolná skupina zvierat o počtosti 450 ks chovných samíc a 2100 ks mláďat bola ustajnená v kliebkach identických s kliebkami pokusnej skupiny. Na prítokových hadiciach tejto skupiny neboli umiestnené žiadne prvky.

Mikroklimatické, nutričné, veterinárne a organizačné podmienky chovu boli v oboch skupinách zvierat rovnaké. Reprodukcia sa uskutočňovala umelou insemináciou pri hormonálnej stimulácii samíc PMSG. Sledovanie vplyvu biogenizácie vody na zdravotný stav, reprodukciu a rast brojlerových králikov bolo uskutočnené počas 5 mesiacov.

Štatistická analýza: Aritmetický priemer, smerodajná odchýlka, t-testy.

Sledované ukazovatele:

Koncepčný pomer

Veľkosť vrhu

Produkcia mlieka

Počet mláďat do veku 35 dní

Počet mláďat vo veku 84 dní

Hmotnosť pri narodení

Hmotnosť na 35. deň

Hmotnosť na 84. deň

Výsledky a diskusia

	Pokusná skupina	Kontrolná skupina	d
Koncepčný pomer (%)	78 ± 10	79 ± 14	-1,0
Veľkosť vrhu (ks)	8,5 ± 1,2	8,4 ± 1,1	0,1
Produkcia mlieka (g)	4530 ± 386	4498 ± 401	32
Počet mláďat vo veku 35 dní (ks)	7,9 ± 1,1	7,8 ± 1,0	0,1
Počet mláďat vo veku 84 dní (ks)	7,5 ± 0,9	7,6 ± 0,8	-0,1
Hmotnosť mláďat pri narodení (g)	68 ± 11	71 ± 10	-3,0
Hmotnosť mláďat na 35. deň veku(g)	920 ± 89	895 ± 92	25
Hmotnosť mláďat na 84. deň veku (g)	2754 ± 284	2698 ± 326	56*

Tabuľka 1

* $P < 0,05$

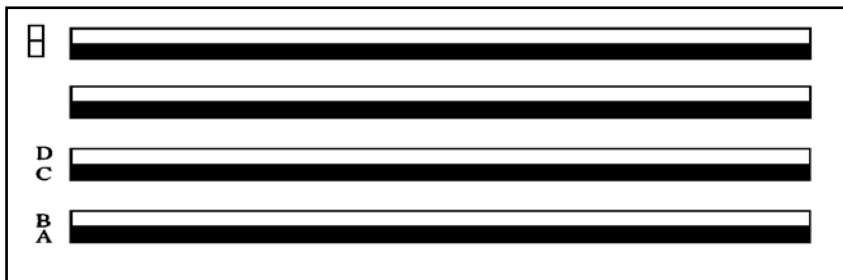
Obrázok 1: Rozloženie pokusu

A,C – biogénna voda

B,D – kontrola

A,B – výkrm

C,D – chovné samice

Z porovnávacej tabuľky 1, vyplýva, že samice, ktoré dostávali biogénnu vodu mali vyššiu produkciu mlieka aj viac mláďat. Ich hmotnosť síce bola pri narodení nižšia v priemere o tri gramy, na 35. deň veku bola v porovnaní s kontrolnou skupinou vyššia o 25 g. Na 84. deň bol tento rozdiel už 56 g.

Z predbežných výsledkov vyplýva, že biogénna voda kladne vplyva na rast a hmotnosť mláďat a taktiež aj na zdravotný stav.

Záver.

Výhoda aplikácie biogénnej vody a ďalších bioenergetických metód je v tom, že sú ekologicky nezávadné, nemajú

negatívny vplyv na vonkajšie prostredie a ekonomicky nenáročné a zvyšujú poľnohospodársku produkciu.

Daná problematika je progresívna v rámci tzv. alternatívneho poľnohospodárstva. Vďaka malej energetickej kapacite technologických procesov a vysokej návratnosti pracovných i materiálových nákladov, zavádzanie týchto postupov dovoľuje výrazne znížiť celkovú energetickú kapacitu a vlastné náklady poľnohospodárskej produkcie. Na Slovensku sa veľkoplošné overovanie bioenergetických metód vykonáva v poľnohospodárskom družstve Holding Selice v rastlinnej a živočíšnej výrobe a to harmonizáciou vonkajšieho prostredia tienením a eliminovaním geopatogénnych zón a aplikáciou biogénnej vody.

Jak jsme se dostali tam, kam jsme nechtěli

Na začátku tohoto povídání byla žádost starosty Panenského Týnce o nalezení podzemních prostorů v chrámu a jeho okolí. Po získání základních poznatků o místě jsme se zabývali Týncem jen občas. V květnu letošního roku jsme se do Týnce vypravili osobně.

Dojeli jsme, zaparkovali před bývalým OÚNZem a šli se podívat. To, co jsme viděli, napoprvé nás překvapilo - to

je slabé slovo. Chrám snad proto, že není celý, působí jako pomník oslavy lidské práce a lidského vědění. K tomu pocit poprvé navštíveného místa a nedefinovatelný pocit jeho důstojnosti, udělali z návštěvy na dlouhou dobu často vzpomínaný zážitek. To, čím jsme se měli místu na delší dobu uvázat, však teprve přišlo.

Když jsme se vraceli k autu a pořizovali ještě pár fotografií, všimli jsme si mládenců, kteří o naše počínání jevíli zájem. Po chvílích okolkování začal jeden z nich mluvit a pak se přidali další. To co nám říkali, působilo ze začátku dost nevěrohodně a vypadalo to na to, že si něco přečetli a něco slyšeli a takové to prezentovali Pražákům. Najednou se jejich povídání stalo zajímavé a Týnec i mládenci začali vypadat jinak. Vyprávění mládenců jsme si ověřovali jen mentálními prostředky, v čase se pohybovat neumíme. Posuďte jak se nám jejich vyprávění podařilo zpracovat. Začínáme:

Předem je třeba říct, že Vikingové a Keltové obývali Evropu již desetitisíce let před příchodem Vetřelců, pro které se vžil název germánské kmeny. Náboženství, které je označováno jako cesta Vyvolených a pozdější Křesťanství, souvisí s příchodem Vetřelců na planetu Zemi. Náboženství bylo vytvořeno před zhruba čtyřiceti tisíci léty, když Vetřelci začali kolonizovat planetu Zemi. Jeho původní účel byl, umožnit Vetřelcům přežití v podmínkách Země. Název náboženství, by byl výstižnější překládat jako „Přežití“. Vyznavači kultu se označovali jako Vyvolení. Náboženství byl systém psychotronických informací, které nutily Vetřelce i původní lidi planety Země k určitému chování. Křesťanství vzniklo jako agresivnější forma původního Přežití, když bylo jasné, že čas daný Vetřelcům ke kolonizaci Země je téměř u konce a že nejsou v Evropě dobře usazeni. K Duchu Svatému a Bohu přibyl Ježíš Kristus, jako nositel nových poznání. Křesťanství bylo ošetřeno ještě dokonalejším systémem ústních, písemných a psychotronických informací, jejichž

nositeli byli výhradně kněží církve. Byli vybaveni ke svému poslání lépe než jejich předchůdci mocensky i duchovně.

První trvalé lidské sídlo v místě dnešního Panenského Týnce vzniklo 7500 př.n.l. a založili jej lidé Vikingů. S Vikingy místo začali později osidlovat i Keltové 6900 př.n.l. a jejich vláda dala místu název Týnec, byla to hrazená osada. V pozdější době se místo snažili obsadit Vetřelci, přišli do Čech ze západu Evropy, bývají označováni jako Germáni. Boje trvaly asi padesát let a odbývali se okolo roku 3653 př.n.l. Po vyhnání Vetřelců zůstali jen Keltové. V Keltské kultuře začalo písmo vznikat 4700 př.n.l., znaky se psali na všechno, co způsob záznamu vydrželo. První předkřesťanství přišlo 3100 př.n.l. a nechalo život Týnce beze změn. V roce 451 se přihnala Germánská vojska a začala vybijet místní obyvatele pod záminkou, že nejsou křesťané. Germánská vojska hlásala křesťanství za jediné náboženství. Následovaly války, ve kterých vítězili Germáni. Vítězství jim usnadnili přeběhlíci, kteří nechávali vraždit své příbuzné pro jejich majetek, ve jménu Ježíše Krista. V roce 679 byl Týnec uznán křesťanským. Staré písemnosti začali Křesťané ničit, aby bylo vidět, že před Křesťany nic nebylo a že křesťanství přináší lidem vzdělanost a pořádek. A tak podle prvních dochovaných písemných dokladů se dá určit i doba definitivního vítězství křesťanství v daném místě. (Data jsou rozdílem mezi údajem získaným mentálním dotazem a aktuálním datem.)

Zajímavou stavbou v dnešním Panenském Týnci z doby počátku našeho letopočtu byl kostel Vyvolených, postavený v r. 26 n. l. v údolí, severně pod dnešním gotickým chrámem. Vyvolení byli předchůdci Křesťanů, vyznávali stejného Boha jako křesťané, měli i Ducha Svatého, kterému říkali Vládce lidských duší.

Kostel byl poměrně velká stavba, střechu podpíralo patnáct párů pilířů vzdálených od sebe západovýchodním směrem 2,6 m a na východě končil stěnou nesenou šesti pilíři vzdálenou od posledního pilíře 3,9 m. Mezi čelní stěnou a pilíři, v polovině vzdálenosti, byl umístěn rovnoramenný kříž, který ovládal prostor. Pro stavby tohoto typu je rozhodující počet středových párů pilířů a konstrukce čelní stěny. Obvodové pilíře byly vzdálené od středových 5,4 m na každou stranu od levého a pravého středového pilíře.

Po vystavění kostela jej nenavštěvoval nikdo z místních obyvatel a tak kostel byl staviteli po šesti letech opuštěn. Sama stavba definitivně zanikla asi r. 221 n. l.

Pro zajímavost: Podobná stavba byla vybudována na Vyšehradě teprve v r. 158 n. l.

V mezidobí mezi zánikem kostela Vyvolených a výstavbou gotického chrámu prý byla v Týnci další církevní stavba pro jejíž existenci se nám nepodařilo získat dost podkladů.

Žirotínové

S Panenským Týncem je v historické době pevně spojeno jméno Žirotínů – Žerotínů. Byli to lidé přišli z ciziny, pro které byl důležitý český jazyk, podobný jejich rodnému a stejné písmo. Byli dobře vzdělaní. V Čechách našli svůj nový domov, ale i svůj konec. Zatím není jasné jak se do Čech dostali a jak přišli ke svým českým majetkům.

Žirotínové se prý jmenovali Tuvzové a teprve po výstavbě hradu byli Žirotínové. Rodové majetky měli na Slánsku

a Rakovnicku. Jejich souhrnná hodnota bývala několikanásobně větší než při zahájení stavby kláštera.

Tuvzové chtěli v Čechách šlechtický titul, tak museli mít sídlo. Chtěli-li dostat alespoň Rytíře, museli mít hrad. Nápad postavit hrad v Žirotíně přišel s nálezem Zemských úředníků o výjimečném původu Tuvzů. Nález říkal, že Tuvzové jsou přímí potomci panovníků Římské provincie. Hrad se stavěl na vrchu Žirotín, a jak bylo zvykem, majitel hradu se pojmenoval po místě svého sídla. Hrad Žirotín byl hodně dobrým hradem. Jan Žirotín jej prý postavil za šest let, i když se říká, že jeho výstavba trvala 23 let. Kraj nového bytí Žirotínů byl nutnou ochranou proti jejich italským a německým nepřátelům. Tuvzové žili na svou dobu velmi neobvykle - věnovali se využívání vědění o majetcích v Evropě. Chtěli dokázat, že nikdo nemá proč říkat, že jeho majetky jsou od Boha. A tady je asi počátek konečného řešení existence Tuvzů.

Žirotínové jsou s Panenským Týncem mimo jiné spojeni dvěma stavbami. V roce 1293 zakládá Habart ze Žirotína klášter a v roce 1371 zahajují jeho potomci stavbu chrámu. Události, které souvisí se stavbou objektů, jsme se také pokusili rekonstruovat.

Jak bylo řečeno, Žirotínové nesouhlasili s výklady o Božském nabytí majetků a snažili se bohatství některých lidí dokázat na základě písemných dokladů posbíraných v Evropě. Jedna z možností původu Žirotínů je, že byli potomci národa podobného Etruskům. Nasvědčoval by tomu jejich odchod do prostoru používajícího podobný jazyk jako jejich rodný a fanatické nepřátelství Italů a Němců schovávajících se za církev.

Jak vyplývá z odezev na mentální dotazy, nebyly stavby Žirotínů v Panenském Týnci jejich dobrovolnou akcí.

Klášter klarisek

Výstavbu kláštera a chrámu je možné označit jako: „Jedinou cestu k uchování života Žirotínů“.

Habartovo jmění bylo veliké a Víra slabá, jak se vyjádřil papežský vyslanec. To byl první náznak, že Žirotínové musí dát církvi prebendu a bojovat o svůj život. S Němci a Italy se Žirotínové zjevně nechtěli stýkat. Ti pak Žirotíny alespoň udali, že obcují s Dáblem.

Papež rozhodl, že jako pokání za nerozumné myšlenky musí Žirotínové vystavět klášter.

Důraznou pobídkou ke stavbě kláštera byl únos dcery Habarta, do kláštera v Praze. Tím bylo rozhodnuto! Aby se dcera mohla vrátit domů, museli Žirotínové vystavět klášter. Tak vznikl třetí ženský františkánský klášter v Čechách. Byly do něho uvedeny jeptišky z kláštera Anežky Přemyslovny v Praze. Tak se dostaly klarisky do Panenského Týnce.

V roce smrti Jaroslava ze Žirotína, r. 1467, přišla církevní komise na údajné prostopášnosti v klášteře a doporučila vrátit jeptišky do Prahy a povolal do Týnce německý řád. Chtěli, aby se místo poněmčilo a čeští obyvatelé z místa odešli. Praha se výjimečně vzbouřila a Němce vyhnala. Prahu pobouřila smrt Jaroslava, který byl utlučen vojáky německého velitele. Německé panstvo nesnášelo češtinu a Jaroslav doma německy mluvit nechtěl.

V klášteře, v kapli Nejsvětější Trojice bývala rodová hrobka Žirotínů. V 16. století byl klášterní konvent renezančně přestavěn (letopočet nad vraty 1548). Koncem první poloviny 18. století již po rodové hrobce Žirotínů nebylo stopy. Prý jsou zahrabáni někde před vchodem do nového zámku.

Sám klášter, i když je to jednoduchá stavba, má významné psychotronické vlastnosti. V jeho prostoru zaniká energie míst, kterým jsme se naučili říkat zóny. Je jedno jestli se jedná o přírodní nebo umělé materiály vykazující odické záření. Tuto vlastnost vykazují i letecké fotografie místa.

Gotický chrám

Jmenní rodu Žirotínů bylo velké a nepřátel rodu mnoho. Synové se dostali do sporu s církví o majetek Louny, který jim byl odebrán. Navíc Plichta měl být důvěrníkem Jana Lucemburského. To vedlo Řím k příkazu, vystavět na náklady Žirotínů chrám Marie Trpitelky v Panenském Týnci. Jako čas výstavby chrámu se uvádí rok 1371 až 1419.

Chrám měl stavět Petr Parlér (*1330 - †1399). Chrámu prý byl vystavěn celý se střechou, i přes nechuť místních obyvatel spolupracovat s církví a panstvem. Jediné, co chybělo, byla vůle chrám používat. Církev chtěla, aby chrám dostali Němci, Češi chtěli chrám český, Panenský Týnec chtěl chrám do svého majetku. Vyřešil to pražský úřad, když nechal chrám v roce 1382 podpálit. Využili toho Němci a útočili na Čechy, že jsou kacíři. Nikdo nevěděl, že chrám byl podpálen. Říkalo se, že do chrámu uhodil blesk.

Chrámu zapálil na příkaz pražského arcibiskupa, kněz Trahom (byl Srb). Chtěl pomstít své přátele, kteří byli v Panenském Týnci popraveni za loupeže. Chtěl vidět jak

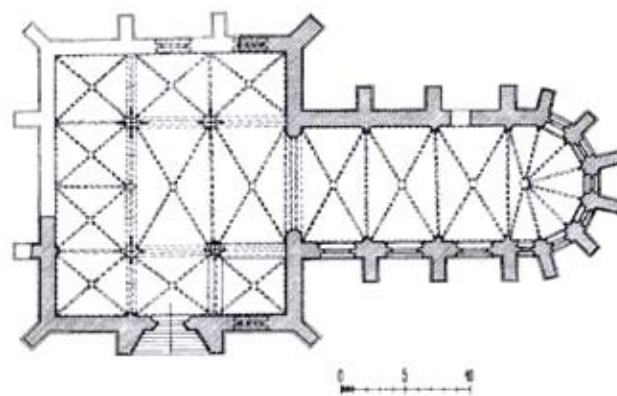
lidé pláčí a nadávají na Boha. Ničeho se od lidí nedočkal, chrám místní obyvatele nezajímal. Následkem požáru bylo rozhodnutí církve, že všichni obyvatelé Panenského Týnce jsou kacíři a musejí Panenský Týnec opustit. Tak měl být Panenský Týnec poněmčen.

V roce 1396 byl dokončen dekorativní vstup do chrámu. To byla asi poslední dostavba vypáleného chrámu. Ještě v roce 1443 Žirotínové obnovili klášter poničený husity. Žirotín a Panenský Týnec patřil Žirotínům do roku 1462. Dál už klášter, chrám i kraj, poznamenala jen třicetiletá válka a lidská nenažranost.

Chrámu je energeticky řešen klasickým způsobem přineseným Vetřelci, uplatněným při stavbě kostelů Vyvolených i křesťanských kostelů. Nedávno jsme zjistili, že energetický způsob řešení kostelů křesťanů je stejný jako v budhistických chrámech v Indii. Navíc týnecký chrám je jakýmsi „špuntem“ na informačním místě předcházejících kultur.

Energetické řešení chrámu

GOTICKÝ CHRÁM V PANENSKÉM TÝNCI

Jak víme, kvalitu místa a stavby ovlivňují zatím neměřitelné energie, které se nazývají různě. My je tady budeme nazývat souhrnně energiemi. Pamatujme si, že lidé dokáží přenášet i energie, kterým říkáme planetární zóny a tyto energie dokáží promyšleně využívat. Dokáží je usměrnit svým lidským přáním, kterým budeme říkat vložení, což je také forma energie. Dál si budeme pamatovat, že větší energie potlačí slabší a stejně jako dobrý psychotronik potlačí počínání slabšího psychotronika. A teď jak funguje lineární urychlovač z doby, kdy jej lidé nedovedli pojmenovat.

Jak jste se jistě dočetli, je kněžiště chrámu 21 m dlouhé a 9 m široké. To je skutečný funkční prostor chrámu. Trojlodní přístavba zvětšuje kubaturu prostoru, monumentálnost stavby, ale zatím se nám význam tohoto prostoru nepodařilo uspokojivě objasnit.

Vlastní energetickou soustavu tvoří pilíře obvodových zdí a meziokenní pilíře. Každý pilíř mimo středových okenních pilířů je na západní straně osazen zónou Venuše a na východní straně zónou Marsu. Dva středové okenní pilíře jsou z obou stran osazeny zónami Pluta. Uvnitř kněžiště vlevo dveří je zóna Uranu a přímo proti u zdi je zóna Niburu. Před prvním západním oddílem lodí, zvenčí objektu je zóna Pastýře. Zóna Pastýře je i uvnitř chrámu, je ve středu kněžiště před lodí, teoreticky by to měla být nejsilnější a také původní zóna v chrámu. S touto zónou nebyli schopni

stavitelé chrámu, ani jeho uživatelé manipulovat, tak se ji snažili oslabit. Od této zóny několik desítek centimetrů na západ je energetické místo, které se nepovedlo identifikovat. Mimo chrám, asi v úrovni oltáře, na jižní straně, je zóna Jupitera. Zóna je označena patníkem, aby návštěvníci věděli, kde si mohou doplňovat energie. Říká se, že dobrý člověk získá energii místa jen proto, že jej navštíví. Je však o energii dobré takové místo požádat.

Proč je takto naplněn kostel zónami?

Protože tvůrci chrámů chtěli dát velkou sílu řečem, které se tam vedli. Chtěli, aby slova katolictví měla vyšší hodnotu než jiná slova. Použili pro zesílení svých slov, energii planetárních zón, chtěli tak nahradit slabost myšlenky razancí slova. Používali dvojice zón, aby mezi nimi byl velký rozdíl v energiích. Kombinovali energie planetárních zón s energiemi Panenského Týnce a domnívali se, že tak získají vysoký stupeň věrohodnosti. Chtěli dát místu svatost, která nikde nebyla.

Proč jsou zóny Pluta za oltářem?

Zóny Pluta za oltářem mají energie, které jsou tvrdší než zóny Venuše a Marsu, dávali slovům důraz.

Proč má kostel vnitřní zóny?

Vnitřní zóny Uranu a Niburu jsou tam proto, že mají navzájem vysoký energetický rozdíl způsobující vír energií pro roznesení slov.

Zóna Pastýře – chtěli dát původním obyvatelům vědomí, že zde nejsou doma.

Jaký je účel tohoto uspořádání?

Planetární zóny stavitelé vložili do chrámu, protože chtěli dát chrámu charakter vysílače. Vytvořené planetární zóny jsou místa, kam byla vložena energie potřebných planet. Prováděl to vždy mistr stavitel obřadem Vkládání Boží síly. Mistr stavitel požádal Ducha Svatého o darování Síly chrámu. Duch Svatý při vkládání rozložil zóny tak, aby mezi nimi vznikl v chrámu co největší energetický rozdíl. Dosáhl tak velkého pohybu energií v chrámu i mimo chrám. Slova se tak dostávala do energetických vírů a byla roznášena po celé Planetě. Jupiterova zóna je vložena vpravo od chrámu v úrovni oltáře slouží ke stabilizaci systému a je jeho nejsilnější zónou z přenesených planetárních zón. Je jedinou zónou místa, kterou člověk je chopen vnímat bez přípravy na setkání s ní.

Zóny Pluta jsou nejslabšími mezi zónami a mají dát energetickým vírům charakter souvislých proudů energií. Jsou vrhačem, který umožní slovům dostat se všude po Planetě. Zóny Uranu a Niburu slouží k zesílení slov kazatele, protože svou přítomností jsou nástrojem, který pomáhá vytlačit mluvené slovo mimo chrám. Zóny Marsu a Venuše jsou zóny, které urychlují průtok energií chrámem. Mají malou energii, ale dávají energiím Uranu a Niburu rychlost k opuštění chrámu.

Zóna Pastýře (mlhovina Andromeda) má zaručit, že všechna slova dojdou k původním lidem planety Země. Nepárová zóna Pastýře měla zaručit nemožnost systému použít jako vysílače protikatolických slov.

A jak je to s vloženími jež provedli lidé?

Nám se podařilo objevit pro chrám důležitých šest vložení. První vložení je vložení zakladatele chrámu a je vloženo pod

vstupním portálem, druhá vložení jsou vložení, která bývají označována jako odkaz stavitelů a třetí vložení jsou vložení důležitá pro provoz chrámu, označená jako katolická.

Vložení provedené při založení chrámu se vrací ve tvaru pro nás dost nesrozumitelném, asi proto, že poměry v té době byly složité a pro nás těžko pochopitelné.

Odkazy stavitelů chrámu dnes zní asi takto:

I. Odkaz Stavitelů chrámu – Bůh není, peníze jsou jeho nástrojem.

Boha řídil i zastupoval Duch Svatý. Hlavní pracovní náplní Boha bylo nedovolit volný pohyb inkarnačních duchů původních obyvatel Země. Bůh byl vytvořen pro lidi také proto, aby lidé v něm viděli stvořitele a správce Země. Tvůrci Boha využili chatrného vědění lidí o svém původu a dali jim Stvořitele. Odkaz stavitelů chrámu má asi upozornit na to, že tvůrci Boha vytvořili systém na ovládání lidí se vzájemně propojených a doplňujících se informačních bloků a dokázali tento systém informačních bloků řídit.

Stejně výrazy jsou v místech přítomnosti Templářů.

II. Odkaz Stavitelů chrámu je vlastně sudba budoucnosti chrámu. Odkaz je umístěn ve středních okenních pilířích kněžiště, ve výšce 8,3 - 9,3 metrů nad současným podlažím chrámu. Stavitelé dali chrámu špatnou budoucnost. Přáli mu, aby se stal chudým a ještě chudším, aby nikdy nebyl dostavěn a trval nejméně tisíc let.

Nalezená katolická vložení:

I. Katolické vložení v čele kněžiště. Je tam uloženo v této formě:

„Chceme aby toto bylo místo, bylo místem pro styk s Bohem a žádáme Ducha Svatého, aby místo chránil před nepřáteli Ježíše Krista. Chtěj Duchu Svatý, aby Tvůj dům byl naplněn slávou Boží a láskou k Ježíši Kristu. Chtěj, aby lidé měli Dům ve vážnosti a úctě. Tak Tebe prosíme“.

II. Katolické vložení prochází podélnou osou chrámu a má obsah:

„Naplnuji tento prostor vírou v Ježíše Krista a chci sloužit Ježíši Kristu podle učení Ježíše Krista. Chci, aby všichni nepřátelé Ježíše Krista byli v tomto Domě zničeni a Bůh na to dohlížel. Chci mít své stálé místo mezi služebníky božími“.

III. Katolické vložení se uplatnilo při vysvěcení přistavné zvonice:

„Tvým přáním Bože byla stavba této věže. Chtěl jsi zvony, které potřebuješ k zahánění kacířů od Stánku Božího. Chceme ti dát všechno, co si přeješ. Dáváme ti duše nás věřících a těla hříšníků, Tvých nepřátel“.

Prostor chrámu má i svou psychosomatickou zónu a to přibližně v místě zóny Uranu. Zóna vznikla r. 1395 po propíchnutí mnicha Patrixe zlodějem cínové vázy. Váza stála ve středu východní části střední lodi a označovala vchod do únikové chodby. Patrix si všiml, když odcházel, že váza není na svém místě a začal ji hledat. Dal velkou ránu zloději, a chtěl jej dorazit, když narazil na zloděje nůž. Tak se váza dostala zpět do rodinného majetku. „Zloděj“ si tak vracel majetek odebraný církví.

Další psychosomatická zóna je před kněžištěm ze strany lodí, prý po zloději kradoucím svíčky jež spadl při práci z lešení.

Prostor kláštera a chrámu má ještě další a pro lidi možná důležitější vzkazy. Práce na vyzvednutí vzkazů našich předků jsou náročné na čas a počet zúčastněných. Takže to, co předkládáme, jsou jen nejsilnější (nejzřetelnější) vložení, která se hlásí sama. K porovnání energií chrámu byly použity výsledky získané při ověřování možností psychotroniků po povodních v roce 2002, v prostoru kostela Sv. Ducha na Starém Městě.

Při mentálních dotazech na dosaženou hloubku při výkopech pro klášter 9,2 m a chrámu 7,1 m, to by naznačovalo hluboké podzemí.

Je pravděpodobné, že z kláštera vedou únikové chodby ve dvou horizontech. První chodba od kláštera ke kostelu vede v hloubce cca 6,2 m pod úroveň terénu. Druhá chodba vede z míst původního vyústění v hloubce cca 2,9 m pod terénem, k bývalému snad špýcharu na sever od kostela. Chodby jsou mezi sebou spojeny chodbou schodiště pod loďmi chrámu a jsou asi součástí komunikačního uzlu podzemí.

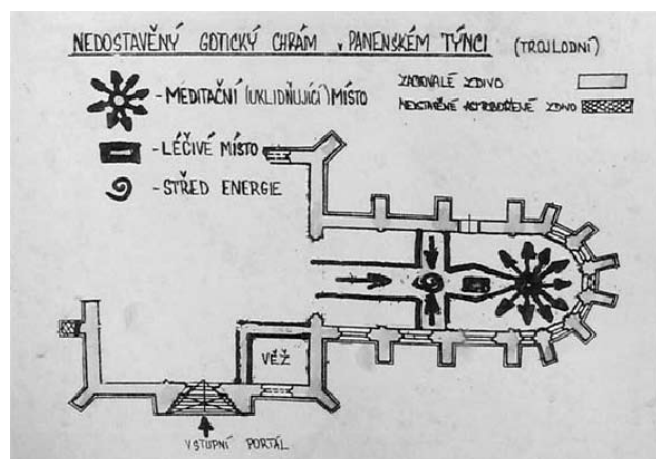
Spodní chodba byla vybudována asi okolo roku 1350 a vrchní chodba okolo roku 1372.

Druhý poznatek zjištěný mentálním dotazem je podzemí chrámu. Pod kněžištěm mohou být krypty (asi 18 kobek) z nichž může být devět obsazených. Komunikační uzel podzemí chodeb kláštera a chrámu je pod loďmi chrámu, před kněžištěm. Jinak na severní straně lodí zvenčí chrámu jsou odezvy podobné odezvám dutin, tj. další části podzemí, od nich dál na západ jsou dosud používané sklepy.

Kostely Vyvolených a ranných křesťanů mívaly zvenčí před kostelem na východní straně pohřební krypty. Protože nikde asi nebyl dělán průzkum mohou být nálezy zajímavé.

Před kostelem sv. Jiří na straně hlavního oltáře je dutina, jež může obsahovat pozůstatky Žirotinů odstraněných z kláštera při jeho přestavbě na zámek.

Následující obrázek představuje chrám ve vidění nám neznámého psychotronika.

Ještě jeden postřeh hašišáků. Panenský Týnec měl v roce 1323 mnoho obyvatel, necelých 300, z toho ale jen 6 % obyvatel možných označit za potomky Vetřelců. Dnes má Panenský Týnec opět jen 6 % obyvatel nepříslušných území při asi sedmi stech stálých obyvatel. To znamená, podle hašišáků, a snad i skutečně, že původní obyvatelé místa, jsou nějakým způsobem chráněni. Obyvatele příslušné místu by mělo chránit vložení provedené 2 roky př. n. l.

POPSANÉ PŘÍPADY PSYCHOKINEZE

Úvodem se zmiňujeme o příčinách, které vedly k tomu, že jsme se rozhodli informovat o problematice obecně zvané „psychokineze“. Na toto téma byla popsána řada úkazů v nesčetném množství publikací z kteréhokoliv konce světa. I ČEPES nezůstala stranou a čtenáři knih Ing. J. Kapinuse „Psychokinetické jevy“ a „Nadhmotný svět“, které vydala ČEPES, znají popis mnoha takových jevů. K tomuto článku daly popud archivní materiály z Psychoenergetické laboratoře i naše vlastní zkušenosti získané během řešení obdobného případu. V závěru budeme hodnotit přístup k těmto problémům vědci u nás a v zahraničí.

Jako první popisujeme případ spontánní psychokineze v Rosenheimu, který byl rozebírán v knize Dr. Zdeňka Rejdáka „Jasnovidnost a telepatie“.

redakce

PŘÍPAD SPONTÁNNÍ PSYCHOKINEZE V ROSENHEIMU

(Z knihy Dr. Zdeňka Rejdáka)

Koncem listopadu 1967 byl v četných zprávách denního tisku uveřejněn popis nevysvětlitelných úkazů, které se udály v advokátní kanceláři bavorského města Rosenheim. Zářivky, umístěné vždy po dvou na dva a půl metru vysokém stropě kanceláře, neustále a opakovaně samy od sebe se zřáhaly. Při kontrole zjistili elektrikáři, že byly ve svých objímkách nevysvětlitelným způsobem pootočený vždy o 90°, což vše mělo za následek jejich zhasnutí. Bylo slyšet ostré praskavé zvuky, automatické pojistky vypadávaly bez příčiny, vyvolávací tekutina ve fotografickém kopírovacím stroji bez jakékoli manipulace s tímto strojem několikrát vystříkla z recipientu. V létě byly často pozorovány poruchy na telefonním zařízení: všechny čtyři telefony často počaly současně zvonit, hovory byly náhle bez příčiny přerušovány, účty za telefon narůstaly do nemožné a neobvyklé výše. Počítač jakoby zaznamenával hovory, které nebyly vůbec uskutečnány.

Vzniklo podezření, že příčinou toho všeho jsou nějaké poruchy na přívodu od městské elektrorozvodné sítě. Oddělení údržby elektrorozvodných zařízení města Rosenheimu začalo s pečlivou kontrolou celého elektrického zařízení pod vedením zástupce ředitele P. Brunera. S kontrolou tylo započato 16. listopadu. Registrační elektrický měřicí přístroj UNIREG firmy Siemens byl kombinován s napěťovým zesilovačem a byl instalován v hale advokátní kanceláře, aby mohly být kontinuálně kontrolovány příslušné elektrické obvody. Zaměstnanci kanceláře byli vyslýcháni a byli požádáni, aby si vzpomněli na všechny zvláštní úkazy, jichž byli sami svědky, a přesně je popsali, resp. je sdělili ihned kontrolnímu oddělení Elektrických podniků. Zaměstnanci revizního odboru Městských podniků, pověřeni tímto vyšetřováním, obdrželi ještě zvláštní instrukce, aby pečlivě konali vlastní pozorování.

Pásky zapisovacího zařízení elektrického měřicího přístroje, který v této době byl zaplombován, vykazovaly výchylky, jdoucí až k maximu vychýlení zapisovacího zařízení, a tento úkaz někdy nastal současně s projevem nějakého zvláštního fenoménu, jak byl popsán. V revizní zprávě Městských podniků, datované 21. prosince 1967, byly

již v prvních dnech zjištěny neobvyklé úkazy. Během těchto vyšetření se stalo pro členy revizní komise zcela zřejmé, že Elektrické podniky a jimi provedené instalace ve zmíněné kanceláři nemají nic společného se zjištěnými nenormálními úkazy v advokátní kanceláři, což bylo na neustálé naléhání dr. Adama, majitele zmíněné kanceláře, definitivně prokázáno instalací samostatného nouzového agregátu, na který byl připojen, čímž měl být do jeho místnosti dodáván elektrický proud bez možných poruch. Ani to však nevedlo k nápravě a k zastavení zvláštních úkazů.

Koncem listopadu byl publikován tento zvláštní případ též v prvním a druhém německém televizním pořadu. Tento pořad byl zakončen nezodpovězenou otázkou: je příčinou všech těchto nenormálních úkazů nějaký technický defekt nebo řádění nějakého darebáka?

Co bylo vždy nápadné technikům pověřeným vyšetřováním od samého počátku, kdy ještě nebyly učiněny žádné závěry, byla ta skutečnost, že pouze v úředních hodinách zmíněné kanceláře měl diagram zapisovacího přístroje ony nenormální výchylky a daly se i jiné neobvyklé věci. Různé tyto záhadné neplechy počaly s obzvláštní intenzitou vždy v té době, kdy dvě mladé dívky, zaměstnané v kanceláři, 19-ti letá Annemarie Sch. a 17-ti letá Gustel H. nastoupily na své pracoviště. Brzy již bylo možné mezi nimi diferencovat, a tak se nakonec zjistilo, že všechny tyto úkazy byly vázány výhradně na přítomnost Annemarie Sch. Když tato mladá dívka procházela halou, počaly se závěsné lampy za ní kývat, žárovky počaly explodovat a úlomky létaly v jejím směru. Vždy znovu a znovu se nám při těchto úkazech jevilo stejné spektrum a stejné podmínky projevu, zvláště jejich závislost na mladistvé osobě v pubertě nebo s opožděným vývojem.

Po rozsáhlém zkoumání, na kterém se rovněž podílela kriminální policie (protože právní zástupce dr. Adam podal žalobu proti neznámému pachateli), se ukázalo, že v daném případě je podvod zcela vyloučen. Stejně tak nemohla přijít v úvahu nějaká manipulace v hysterickém stavu, jak vyplývalo z analýzy četných svědectví.

Bylo proto plně odůvodněno doplnit původní dvě hypotetické alternativy, technický defekt nebo nějaké darebáctví, hypotézou třetí, a to, že v daném případě se jedná o spontánní psychokinezi vázanou na Annemarii Sch. Bylo třeba asistence specialistů, aby se vyslovili o této hypotéze. Od 6. 12. až do 8. 12. 1967 prováděl dr. Karger z Ústavu Maxe Plancka pro plazmovou fyziku v Mnichově-Garchingu společně s dr. Zichou v kanceláři dr. Adama měření za použití oscilografu. Oba pánové systematicky eliminovali nebo prověřovali všemožné fyzikální příčiny zmíněných úkazů a provedli podrobné testy, aby si ověřili, zdali všechna elektrická zařízení fungují správně. Nakonec dospěli k závěru, že zjištěné výchylky registračního přístroje mohou být způsobeny jediné nějakou neznámou energií, která je závislá na přítomnosti zmíněné praktikantky Annemarie Sch., jinými slovy, že se zde může jednat jediné o psychokinezi. Oba fyzikové podali o svých zjištěních písemnou zprávu.

Důkaz, že výchylky zapisovacího ústrojí jsou psychokinetické podstaty, podpořila četná svědectví týkající se tohoto záhadného úkazu. Po oscilografickém záznamu výchylek psacího ústrojí registračních měřících přístrojů se objevil další nový fenomén: obrazy na stěně se počaly pohybovat a počet těchto pohybů se stále zvětšoval. V některých případech se obraz otočil až o 360° kolem své závěsné skoby

nebo vůbec spadl se zdi na zem. Za přítomnosti technického vedoucího komise Městských podniků se podařilo panu Adamu juniorovi zachytit na videozáznam vychýlení obrazu o 320°.

Nemožnost přesně předpovědět, kdy se určitý nenormální úkaz vyskytne, značně ztěžují objektivní dokumentaci. Jako příklad uvedu svědectví p. Brunnera ze zprávy revizní komise Elektrických podniků, týkající se pohybu obrazu, kde čteme: „Při krátkém rozhovoru s jednou zaměstnankyní kanceláře (slečnou Sch.) u úzkého stolku naproti hořáku naftových kamen stál pan Brunner přímo proti obrazu, znázorňujícímu květiny, když dr. Adam vstoupil zleva do kanceláře. V tomto okamžiku se obraz otočil na zdi neobyčejně rychle o 320° doleva, takže závěsný drát se omotal kolem háčku, na němž visel. S naprostou určitostí mohu tvrdit, že nikdo neměl osobně možnost ručně provést tuto manipulaci, protože se událost stala ve vzdálenosti přibližně pouze jednoho metru od pozorovatele.“

Po vánočních prázdninách přicházela slečna Sch. v období od 5. do 17. ledna 1968 pouze nepravidelně do kanceláře. Měla povoleno zůstat doma, naléhala však vždy, aby směla zase přijít. V dalších 14 dnech nabyly nenormální úkazy na mohutnosti. Přímě před zraky profesora fyziky P. Büchela se počaly zásuvky samy od sebe otevírat a 175 kg těžká registrační skříň se samovolně odsunula 28 cm od stěny. Obrazy a kalendáře padaly na zem nebo se otáčely ve svých závěsech, často bylo slyšet praskavé zvuky, explodovaly baňky žárovek, praskala stínidla osvětlovacích těles. Také se počaly projevovat úkazy somatického rázu, manifestace síly se stávaly „nakažlivými“ i pro druhé osoby. Slečna Sch. a jedna zaměstnankyně, sedící proti ní, si náhle stěžovaly na silné tlaky v levém uchu, jež měly za následek silné zčervenání pokožky, šířící se dolů až k bradě na postižené straně hlavy. Lékař, jenž byl zavolán na radu, definoval tento stav jako „hyperaemii“ (překrvení). Slečna Sch. projevovala občas hysterické kontrakce rukou a nohou. Právě v té době pracovala v advokátní kanceláři dr. Adama skupina Freiburgského institutu pod vedením lékaře. Odvezli slečnu Sch. k vyšetření do Freiburgu, kde byla v ústavu podrobena pečlivému psychodiagnostickému zkoumání. Současně byly s ní provedeny telepatické pokusy, jejichž průběh byl velmi úspěšný, zatímco psychokinetické pokusy byly bezúspěšné. Po návratu slečny Sch. počaly se projevovat psychokinetické úkazy v domě jejích rodičů a později též v jiné advokátní kanceláři, ve které chtěla slečna Sch. doplnit svou praxi.

Aby se vysvětlily poruchy na telefonech, bylo zahájeno velmi důkladné vyšetřování všech zjištěných úkazů. Technici, pověřeni revizí Siemensovy telefonní soustavy, se jednohlasně shodli na tom, že vznikající poruchy jako pouhé jednostranné slyšení, náhlé přerušování spojení, zvonění všech čtyř přístrojů ve stejnou dobu atd. nelze jakýmkoli normálním způsobem vysvětlit. Hlavní poštovní úřad zavedl příslušný automatický záznam a kontrolu konverzací, přičemž bylo objeveno, že po prozatímním odstranění celé Siemensovy telefonní soustavy v kanceláři a jejím nahrazení jediným testovacím přístrojem s počítačem bylo často vytáčeno číslo 0119, odpovídající dotazu „čas“, a to 4 nebo 5krát za minutu. Jednoho dne bylo toto číslo vytáčeno 40 až 50krát za sebou. Zřízení telefonní ústředny soustavně zkoumali všechny možné zdroje poruch a dospěli k závěru, že vytáčení čísla se muselo dít přímo v advokátní kanceláři.

Zaměstnanci se však bránili proti tomuto nařčení a prohlásili, že několikrát upozorovali, jak registrační počítadlo pokračovalo v záznamovém pohybu, i když vůbec nikdo nemluvil. Bylo nám umožněno vyjasnit takový případ do všech detailů výsledkem příslušných svědků. Vyšlo najevo, že v přítomnosti revizora poplatků dr. Schmidta počítadlo hovorů se otáčelo přes několik značek své stupnice, i když vůbec nikdo netelefonoval. Svědek setrval v advokátní kanceláři od 5 hod. 35 min. do 5 hod. 55 min. odpoledne dne 19.10.1967 a vydal před opuštěním kanceláře psané prohlášení, že během jeho pozorování neprobíhal ani na jediném příručním telefonním přístroji žádný hovor. Ve stejnou dobu zaznamenalo automatické kontrolní počítadlo kolem 20 volání na číslo 0119. Za pomoci telefonních odborníků jsme zjistili, jakým způsobem by muselo být mechanicky působeno na určitá perka zařízení mechanismu, aby bylo voláno číslo 0119 bez otáčení volacího kotouče. Muselo by se mechanicky působit na určitá perka zařízení v určitých časových intervalech. Avšak v tom případě by musela do mechanismu telefonního zařízení zasáhnout inteligentní síla s určitou přesnou technickou znalostí, která by navíc musela být schopna přesně odhadnout intervaly délky řádově tisíciny vteřiny.

ZÁVĚRY REVIZNÍHO ODBORU K JEVŮM V ROSENHEIMU

Neobvyklé jevy odehrávající se v kanceláři právního zástupce pana Adama v Rosenheimu, Königstrasse 13/II, přiměly revizní oddělení a vnější pracoviště zkušebny Elektrických podniků, tvořících část Městských podniků města Rosenheimu, provést podrobná zkoumání za použití prostředků, které měly k dispozici. Poruchy zprvu hlášené jako exploze žárovek, pootočení zářivek v jejich držácích, vypadávání pojistkových automatů, aniž nastal skutečný zkrat nebo přetížení, nemohly být sice vysvětleny, přesto však jsme připustili domněnku, že chyba je buď ve vlastní instalaci, nebo v městské přívodní síti, a že úkazy jsou následkem poruch v síti a instalaci.

Obtíže pro rychlé zjištění příčin poruch byly dány zvláště tou okolností, že se nejednalo o žádné trvalé poruchy, nýbrž pouze o sporadicky se projevující úkazy.

Po podrobném překontrolování instalace v celém daném areálu byly nakonec nasazeny samočinně registrující přístroje pro měření proudu i napětí, které skutečně vykazovaly řadu příslušných výchylek, takže musely posílit revizory v jejich předpokládané domněnce, že se zde jedná o skutečnou síťovou poruchu, i když zcela jedinečného druhu: zvláště měření ze dne 24.11.1967 posilovala tuto domněnku.

Vhodný registrační přístroj rušivého napětí, smyčkový oscilograf nebo podobné měřicí přístroje, které by byly jednoznačně reprodukovaly průběh výchylek, podobajících se impulsům, na příslušných diagramech a které by byly v tomto stadiu průzkumu velmi potřebné, nám chyběly a nemohly být jen tak snadno obstarány.

Vzhledem k této skutečnosti a s ohledem na okolnost, že poruchy neprobíhaly periodicky a stále, byli jsme nuceni omezit se na ryze empirické metody.

Jako první opatření jsme nahradili celý kabelový úsek, domovní přípojku i stoupačku gumovým elektrorozvodným kabelem druhu NMH, vedeným přímo od rozvodnic nízkého napětí ve vysokonapěťové stanici Königstrasse II, což však nevedlo k žádnému výsledku.

Instalace kompletního osvětlovacího provizoria pro 3 místnosti měla rovněž negativní výsledek, stejně jako provedená přepojení transformátorů a změny provedené v nízkonapěťové síti.

Instalace nouzového agregátu pro dodávku proudu, provedené dne 30. 2., měla konečně přinést absolutní důkaz o bezvadném, bezporuchovém stavu elektrorozvodné sítě nebo jasně prokázat možnost, že skutečně existují v této síti nějaké poruchy, vznikající za určitých okolností a Městskými podniky dosud nepoznané.

Nouzový agregát napájel přes speciální gumový kabel osvětlovací provizorium, osobně revizory navržené a instalované. Přesto však žárovky připojené jen na toto provizorium praskaly i nadále, nezměnilo se též objevování zvukových efektů ve formě praskavých zvuků, připojené registrační přístroje měly i nadále náhlé výchylky a osvětlovací tělesa se počala náhle bez jakékoli viditelné příčiny kývat.

Panu dr. Adamovi byl tím podán jasný a nepopiratelný důkaz o tom, že elektrorozvodná síť byla od samého počátku v bezvadném stavu.

Další skutečnosti, technicky a fyzikálně nevysvětlitelné, avšak svou průkazností neméně výrazné a nanejvýš překvapující, spočívají v tom, že na napěťovém diagramu zapisovače bylo možno prokázat početné výchylky, ačkoli bylo pro měření připojeno pouze konstantní stejnosměrné napětí 1,5 voltu jednoho monočlánku.

Když konečně ještě v přítomnosti pochopitelně překvapených revizorů a za jejich částečně přímého, vědomě skeptického a kritického pozorování se počaly otáčet na stěnách obrazy všech druhů a velikostí bez možnosti jakékoli cizí manipulace, nebo se obrazy kývaly a mnohokrát spadly i ze zdi na zem, bylo všem zúčastněným členům revizního oddělení a elektrického zkušebního úřadu jasné, že tyto fenomenální úkazy musí způsobovat síly, technikům až dosud neznámé, u nichž není definován ani jejich druh, ani velikost, ani směr jejich působení. Musí to být energie, které se vymykají nejen zjištění pomocí technického měření, nýbrž i našim smyslům.

Normální elektrotechnika zde zřejmě již není kompetentní, přesto však je třeba se zabývat úvahou, zda-li v určitých případech by se neměly z těchto nyní prokázaných závažných skutečností ovlivnění měřících aparatur, a tím vytváření klamných výsledků měření, odvodit patřičné důsledky, přinejmenším však pro jemnou měřicí techniku.

Neméně fatální je již samotné pomyšlení, že se takovým silám zřejmě daří mechanicky ovlivnit pohyblivé části, jak se stalo v předloženém případě u fotokopírovacího zařízení a především v případě častého vypořádání pojistných automatů, které, jak známo, nejsou svou konstrukcí závislé pouze na tepelném působení elektrického proudu, jako jsou např. tavné pojistky.

Je rovněž skličující, že musíme počítat s tím, že ve všech oborech techniky může mít skutečně katastrofální následky to, že za určitých předpokladů, vymykajících se vůli zodpovědných osob, mohou být pomocí relátek ovlivňovaných takovými silami spouštěny funkce všeho druhu. Již jen z těchto důvodů by bylo záhodno si přát, aby se kompetentní vědci brzy podařilo přinést více světla do těchto ještě tajemných a temných souvislostí.

Z vyhodnocení případu spontánní psychokineze vyplývá několik důležitých závěrů:

1. *Pracovníci kontrolního odboru Městských podniků a kontrolního oddělení Elektrických podniků využili všech tehdy dostupných prostředků a přístrojů k prokázání, že neobvyklé jevy v kanceláři nebyly způsobeny žádnými přístroji nebo technickým vedením ve zkoumaném objektu.*
2. *V závěru kontrolních pracovníků je tento důležitý výrok: jev byl způsoben silou, kterou současná věda není schopna vysvětlit. Závažnost však spočívá v tom, že tento jev může vzniknout kdykoliv na kterémkoliv zařízení, což může mít i katastrofické důsledky.*
3. *Spouštěcím činitelem tohoto jevu je člověk.*
4. *V průběhu jevu docházelo k porušování základních přírodních zákonů (např. gravitace).*
5. *Nelze předvídat, kdy podobný jev nastane anebo ho vědomě vyvolávat.*

redakce

Druhým v našem zpravodaji uvedeným je článek o projevech spontánní psychokineze v Sosnovi v Polsku pod názvem „Co dělá dnes Aška“.

CO DĚLÁ DNES AŠKA ANEB O „ŘÁDĚNÍ DUCHŮ“ V SOSNOVCI

Téměř čtyři roky uplynuly od události, kdy se roznesla zpráva o „řádění duchů“ v domácnosti rodiny Gajewských v Sosnovci v Polsku, a lidé se shromáždili kolem domu, kde se raději rodina zamkla. Později přišli úředníci z městského úřadu a milice, sepsali protokoly, o věci začal referovat tisk. Ukázalo se, že tajemné jevy souvisejí s přítomností dcery Gajewských. Zájem vzrůstal pak i za hranicemi Polska. Televize přijela natáčet snímky dokonce až z Japonska. Také u nás se psalo o případu a čtenáře bude jistě zajímat, co soudí odborníci a co dělá hrdinka celého případu dnes.

Dospívající dívka Joasia Gajewská, kterou doma volají Aška, byla normálním dítětem. Po vánocích přestála vysoké horečky, jejichž příčinu lékaři nezjistili. Konečně horečky klesly, a den nato - 4. května 1983 - se matka Gajewská v noci probudila a zprvu myslela, že ji chce dcera postrašit (otec byl tu dobu v práci), ale pak strnula úžasem: talíře a sklenice se pohybovaly, narážely na sebe, nebo se občas rozbíjely o stěnu. Krabička sirek se sama otevřela a sirky poletovaly ve vzduchu. Pohyboval se i nábytek. Letící bota uhodila dědečka, kterého hřmot též probudil, do hlavy. Bylo nutno chránit se před letícími předměty. Matka běžela ihned k sousedovi volat o pomoc. Ten přišel, ale rychle utekl, když viděl tu spoušť.

Snímek z bytu Gajewských je prozatím s polského tisku

Zprvu nikoho nenapadlo, co je příčinou těchto jevů. Když byly sepsány úřední protokoly, zavolali rodiče lékaře, protože poznali, že se jevy opakují tam, kde je Aška. Ti si nevěděli rady, a podobně ani psychiatři. Teprve když přijeli odborníci v psychotronice, která se velmi rozvíjí v posledních desetiletích, a zkoumá vědecky tajemné síly a energie lidského těla, nastal náležitý výzkum neviditelných paprsků, které Aška vyzařovala. Shodli se na tom, že jde o mohutné vyzařování mentální energie, která způsobuje jevy tzv. „telekineze“, to je pohybování předměty na dálku, a je studována dnes v mnoha laboratořích v různých zemích a na dvou pracovištích také u nás. Přes usilovné snahy není dosud přesně zjištěna podstata tohoto záření. Existuje domněnka, že lidské buňky jsou schopny výjimečně produkovat energii, která dokáže zrušit sílu gravitace, což může mít za následek, různé jevy: větší nebo menší schopnost pohybovat vědomě nebo i samovolně předměty na menší nebo i větší vzdálenost, nebo i schopnost samovolného vznosu vlastního těla, tzv. „levitace“. Takových případů bylo doloženo v minulosti i dnes mnoho.

Rodina Gajewských se musela odstěhovat z demolovaného bytu nejprve k příbuzným a pak dostala nový byt. Utrpěla ovšem velké škody. Testy, které provedli odborníci, ukázaly další schopnosti dívky: telepatické čtení myšlenek druhých osob nebo též ohýbání kovových předmětů, například lžice, které v jejích prstech měkly a staly se ohebnými. I toto je známo a bylo mnohokrát fotografováno. Snažili se též Ašku naučit řídit samovolné pohyby předmětů v její blízkosti. Bylo zjištěno, že síla je větší při atmosférických změnách a při bouři. Dostala radu, aby se v té době opírala rukama o zeď a po chvíli opět na jiném místě, a tak odváděla svou sílu - nepomohlo to však pokaždé. Konečně byla umístěna ve Slezském hornickém rehabilitačním středisku, kde mohla navštěvovat i školu v 6. třídě. Přestože se řídila pokyny vědců, vznesly se občas boty v předstíni a vletěly do pokoje, nebo se daly stoličky na pochod. Život Ašky měl své další obtíže. Tajemná síla jí někdy způsobila mdloby nebo dočasné ochrnutí nohou a spolužáci ji museli odnést do třídy.

Díky učitelstvu nedošlo k atmosféře senzace a žáci prostě chápali, že je Aška nemocná, a musí se učit jinak než ostatní děti. V učení měla úspěchy. Na radu odborníků si musela při čtení držet rukama hlavu, aby vytvořila uzavřený systém silového pole, a tak zabránila případnému atomovému víru. Početní úkoly vypočítala bezvadně způsobem, který se

dosud neučili, také gramatika ji nedělala potíže díky tomu, že si dovedla přečíst v mysli učitelky, co si přeje.

Uplynuly téměř čtyři roky a Joasa má 16 let a chodí do 2. třídy lycea. Podle úsudku lékařů je zdráva. Předpoklad odborníků se však zatím nesplnil, jevy pohybování předmětů v její blízkosti samé volně nepřestaly během dospívání, jak se očekávalo. Je u svých rodičů, ale ti občas znovu volají o pomoc. Polský časopis Panorama přinesl článek o trápení rodiny Gajewských, protože se opět někdy rozpoutá v bytě peklo, pohybuje se nábytek a tluče o sebe, předměty samovolně vyletí velkou rychlostí, a je lépe utéci z místnosti. Zdá se, že energie, kterou Aška vyzařuje, je silnější než dříve. Není to maličkost, když letí kovový strojek na maso a udělá díru do dveří, jak to dokazuje fotografie v časopise. Jde-li dívka na procházku, poletují kameny u jejích nohou. Nádržka vody v domě přetekla a promáčela strop, aniž by se zjistila někde závada. Opět se musí zametat plno střepů, a kupovat kuchyňské nádobí. Kdyby se dala tajemná energie, která dovede zrušit gravitaci, spoutat a použít pro blaho člověka snad by bylo možno létat vzduchem bez dnešních pohonných látek. Ale víme vůbec, co je to gravitace?

Dr. L. Brabec

Při porovnání případů v Rosenheimu a Sosnovci pozorujeme, že většina projevů spontánní psychokineze je stejná. Za možný rozdíl možno považovat, že u Ašky se projevy spontánní psychokineze projeví až po prodělání závažné choroby (jejíž příčinu lékaři nedokázali odhalit) a i později se velmi často nacházela ve velmi špatném zdravotním stavu. Nutno velice kladně hodnotit, že škola i spolužáci se jí snažili pomoci a nedělali z případu žádnou senzaci.

Taktéž nutno vyzdvihnout, že v tehdejší komunistické Polsku (narodil od komunistické ČSSR) se vědci snažili odhalit příčiny tohoto jevu.

redakce

PŘÍPAD Z OPAVSKA

Jako třetí případ popisujeme případ spontánní psychokineze, který se udál nedlouho po případě Ašky. Vlastně tento případ nás podnítil k tomu, abychom se v dnešním čísle zpravodaje touto problematikou zabývali. Probírali jsme se totiž archivními materiály z Psychoenergetické laboratoře (výzkumného pracoviště VŠCHT, Praha, katedra 93 fakulty Chemicko-inženýrské). Složka obsahuje tyto materiály:

1. Pověření pro PEL a Ing. M. S., odborného asistenta VŠCHT zkoumáním neobvyklých jevů, které se vyskytly na severní Moravě.
2. Krátkou zprávu, kterou na základě telefonického rozhovoru zpracoval pro prof. F. Kahudu ing. F. K.
3. Osobní písemné poznámky prof. F. Kahudy k tomuto případu.
4. Několik protokolů, prohlášení zúčastněných osob a zápisů.
5. Článek z Nového Opavska ze dne 7.3.1986.

Myslíme, že z uvedených materiálů, je třeba dát na vědomí písemné poznámky prof. Kahudy, záznam o mimořádné události (sepsané majitelem domku, ve kterém se událost odehrála) a článek z Nového Opavska.

Poznámky prof. Kahudy:

1. Tapety se trhaly a srolovaly se.

2. Parapetní desky na okně se vytrhaly.
3. V okně byla propálená díra o velikosti pětikoruny.
4. Zavařeniny na polici skákaly.
5. Na šesti místech v bytě hořelo. Pojišťovna tyto škody hradí.
6. V přítomnosti příslušníků VB se pohyboval stůl, na kterém psali protokol.
7. Jev začíná jako praskání statické elektřiny.
8. Syn majitele domu (Tomáš) je na vyšetření na klinice v Olomouci.

Jevy se uskutečňují jenom u dědy (otce majitele domku). Tyto poznámky si udělal prof. Kahuda až v roce 1986, prakticky, když už jevy v domku přestaly.

Z řady protokolů považujeme za nejzávažnější „Záznam o mimořádné události“ sepsaný majitelem domku a potvrzený pracovníci Městského národního výboru.

27. listopadu 1985.

Začalo se v kuchyni s tapetováním stěn. Na lepení tapet bylo použito lepidlo TAPETÁL.

V pátek 13. prosince 1985

Patnáctý den po tapetování po 9. hodině ze stěny vystřelily dva otvory v průměru asi 3-4 cm ve vzdálenosti od sebe asi 4 cm. Otvory byly hluboké až na cihlu. Táta otvory zalepil sádrou. Práce trvala asi hodinu. Za další hodinu se začala v některých místech tapet, většinou uprostřed, v pruzích (asi jako stočené hobliny) loupat tapeta. Proužky tapet se stáčely do roliček tak, že se tapeta rozdvíjila, čistý papír zůstal přilepen na stěně a do roličky se stácel pouze tisk tapety. Na větších částech stěny se pak tapeta stáčela v plné síle (nerozdvojená) a trhala sebou i starou malbu až na původní omítku. Malba praskala po celé kuchyni. Takto byly postupně zničeny tapety na třech stěnách kuchyně. Závěr byl ten, že kolem 13té hodiny odpoledne se ozvala rána a vystřelila omítka pod oknem na pravé straně až na čistou cihlu v rozměru asi 50 x 15 cm. Po chvíli se ozvala další rána a vystřelila omítka na levé straně okna v rozměru asi 60 x 35 cm rovněž na cihlu. Přitom se uvolnila i parapetní deska okna (byla částečně vysunuta). Zadní stěna za kredencí, za ledničkou a dveřmi zůstala neporušena.

Byli jsme přesvědčeni, že rychlým zaschnutím lepidla došlo k napnutí tapet, které začaly praskat, jak bylo výše uvedeno.

Z tohoto důvodu bylo lepidlo reklamováno v sobotu dopoledne v obchodním domě Hradečanka v Hradci nad Moravicí. Reklamace nebyla uznána s odůvodněním, že nemám s sebou vadné zboží, které musí prodejna k reklamaci přiložit.

Téhož dne v sobotu odpoledne 14.12.1985 byla proto parapetní deska pod oknem znovu upevněna a omítka pod ní nahozena.

V pondělí 16. prosince 1985

Kolem 10té hodiny ráno vystřelila omítka pod zásuvkou od ledničky na pravé straně okna. Omítka lítala po celé kuchyni. Táta proto přikryl kredenc starým kobercem, aby nebyla zasklená část létající omítkou rozbita. Koberec zatížil kbelíkem, který byl zčásti naplněn uhlím. Při vystřelení omítky bylo rozbito pravé křídlo vnitřního okna. Rozhoupal se kuchyňský lustr tak, že narážel až na strop. Koberec z

kredence včetně kbelíku spadl na zem. Vtom se ozvalo řinčení skla ve spižce, proto táta se synem Tomášem tam rychle běželi. Uviděli, jak se sklenice se zavařeninou posunují a padají z regálu na zem a rozbíjejí se. Byl to regál, umístěný u stěny, sousedící s kuchyní (opačná strana kuchyně). Protější regál na stěně od druhé místnosti zůstal neporušený. Mezitím se ozvala znovu rána v kuchyni. Když táta s Tomášem doběhli do kuchyně, viděli, že kuchyňský umývací stůl, který stál v rohu, byl vytočen a převrácen směrem ke sporáku. Právě posuvné sklo kredence se odsunulo směrem ke stěně k oknu a sklenice za sklem se začaly převracet a rozbíjet. Spodní zasklená část kredence však zůstala naprosto neporušena včetně sklenic a hrnků. Další zvuky, které se ozvaly znovu ve spižárně, přivolaly tátu a Tomáše znovu do spižárny, kde viděli jak vibruje skříňka (almárka), ve které byla rovněž zavařenina. Začala se naklánět a sklenice se začaly posouvat. Táta s Tomášem chtěli vibraci skříňky zabránit, ale neměli na to dost síly. Táta proto rychle skříňku uzavřel na zámek, ale zámek se vytrhl. Přidržel proto ramenem skříňku proti nachýlení a rychle vyndával sklenice se zavařeninou Tomášovi, který sklenice se zavařeninou ukládal na chodbu. V zápětí se ozvalo řinčení skla v kuchyni. Když oba přiběhli do kuchyně, bylo rozbito levé křídlo vnitřního okna, sklo bylo vysypáno na zemi. Ve venkovních křídlech sklo ještě bylo. Zda venkovní skla byla nějak narušena se neví, jelikož se vzápětí též vysypala na dvorek. Dlaždicový obklad stěny naproti rozbitému oknu byl stržen (asi 20 ks). Kuchyňský lustr byl rozbitý na zemi a část skla byla i na dvorku.

Okolo 16:30 večer tato činnost ustala. Já jsem přijel domů z práce o půl šesté večer. V 18 hodin byla tato hlášena na VB Opava. Jelikož se žádný z VB k případu nedostavil, urgova jsem jejich příchod telefonicky znovu kolem 19. hodiny. Asi kolem 20:30 se konečně dostavili 4 příslušníci VB.

V úterý 17. prosince 1985

Začala obdobná činnost již ve všech místnostech bytu najednou.

Obývací pokoj.

Knihovna se odsunula i s knihami z rohu místnosti doprostřed pokoje. Hodiny na stěně se začaly kymáčet, proto je táta rychle sundal a položil k oknu. Otevřely se dveře prádelníku a prádlo vypadlo na zem. Mezitím se knihovna sama odsunula na své původní místo. Hodiny, které táta položil k oknu, se pomalu začaly sunout doprostřed pokoje. Židle okolo stolu se začaly posouvat, květiny spadly z květinového stolu na zem, rohová skříňka se začala pomalu ode zdi sunout doprostřed obývacího pokoje. Knihovna se začala znovu odsunovat z rohu místnosti a otočila se zaskleným sklem ke zdi. Knihovna byla námi zatlačena na původní místo, ale ona se vzápětí znovu od stěny odsunula. Rohová skříňka s prádlem byla námi taktéž dána na původní místo, ale po malé chvíli se skříňka znovu odsunula od zdi.

Ložnice.

Skříň v levém rohu místnosti u okna se začala otáčet pravou stranou do středu místnosti a hrnula před sebou koberec. Brašna, která byla v rohu místnosti projela pod postelemi až k oknu.

Kabinet.

Rohová skříň se vyvrátila na křeslo, spadl se stěny obraz a teploměr.

Chodba.

Některé věci uložené na chodbě byly vymršťovány ze svého místa na druhou stranu

V odpoledních hodinách se dostavili k nám zástupci MěNV a technik z OSP Opava, kteří byli některým jevům

vymršťování předmětů přítomni. Technik z OSP usoudil, že se jedná o výboje statické elektřiny. Soudil tak podle toho, že objevil ve střepu skla v okně vytavený půlkruh skla ve tvaru půlměsíce. Zřejmě část střepu skla, ve kterém byl vytaven kruhový otvor. Na základě toho usuzoval, že tímto způsobem mohlo dojít ke vzniku statické elektřiny, která se postupně shlukuje do určitých bodů, třeba i pod různými předměty a tyto pak při výboji statické elektřiny mohou vymrštit i různé předměty. Ujistil nás, že po výboji statické elektřiny tento jev ustane. Doporučil nám, abychom pozvali odborníka pro tento obor jevů.

Ve středu 18. prosince se k nám dostavil předseda MěNV a geolog z Ostravy. Podle jeho názoru posunování nábytku, rozkmitání obrazu, hodin, padání sklenic a podobné jevy, mohly mít původ v zemětřesení, které bylo v těchto dnech zaznamenáno v naší republice. Roztavené sklo považoval za velmi zajímavý jev. Jelikož je odborníkem pro jiný obor, doporučil předsedovi MěNV, aby toto nahlásil geofyzikálnímu ústavu v Praze a požádal o vyslání odborníků, kteří by mohli tento jev odborně prošetřit a mnohé vysvětlit.

Přes veškerou snahu předsedy MěNV nebylo dosaženo toho, aby odborné ústavy projevíly opravdový zájem o odborné prozkoumání této mimořádné události pomocí dnešní moderní techniky, kterou mají k dispozici. Odborníci, kteří se doposud k případu dostavili, se omezili pouze na formální pohovor formou besedy a doporučením na jiný odborný ústav a odešli bez jakéhokoliv záznamu nebo zápisu o zjištěných skutečnostech.

Přesto, že po 17.12.1985 se již nic mimořádného nevyskytlo, žijeme ve stálém strachu, zda se budou tyto jevy opakovat. Můj táta má již 87 roků, je nervově zcela vyčerpán, jelikož se jedná o jeho byt, ve kterém zůstává sám po dobu, kdy jsme v práci. Je proto velice naléhavé tento případ urychleně prošetřit, vysvětlit a uzavřít. Potřebujeme také ujištění odborníků, zda prodlévání v tomto bytě není zdraví škodlivé.

Oceňuji snahu našeho předsedy MěNV, který se obětavě stará o urychlené vysvětlení a uzavření této mimořádné události, ale jsem velice překvapen a rozčarován lhostejným přístupem odborných ústavů, které by především měly svým zájmem a odbornými znalostmi přispět k vysvětlení.

Doufám, že pochopíte moje rozhořčení a situaci v rodině.

Zápis zapsal majitel domu dne 20.12.1985 a správnost ověřila pracovnice MěNV dne 3.1.1986.

Předseda MěNV zaslal žádost do Geofyzikálního ústavu ČSAV, z které citujeme závěrečnou pasáž:

Chtěl bych Vás, vážená soudružko doktorko ubezpečit, že v žádném případě nemáme zájem a ani nejmenší důvod na zkreslování celé záležitosti. Naším jediným zájmem je získání odborného posouzení, abychom mohli co nejrychlejším způsobem pravdivě informovat nejen vlastníka rodinného domku, ale i širokou veřejnost a tak zabránit neodůvodněným „fámám“ a neklidu, který se projevuje mezi našimi občany.

Myslíte, že se tehdy našel jediný vědecký ústav ČSAV, který se chtěl zabývat tímto jevem? Narozdíl od polských vědců a německých techniků, kteří se snažili rozluštit podstatu tohoto jevu, českoslovenští vědci neprojevili žádný zájem. Vždyť pokud tam probíhaly takové úkazy, že byly narušeny základní fyzikální zákony, mohla tam být narušena silová pole. Sice by to podstatu jevu nevysvětlilo, ale mohlo se poznání o kousek pohnout dále.

Je zajímavý i postoj Dr. Zdeňka Rejdila, který v závěru hodnocení tohoto případu spontánní psychokineze píše: „Nejedná se o žádnou senzaci, ani nic nadpřirozeného, co by současná věda nebyla schopna vysvětlit. Jakékoli hypotézy se snahou chtít případ vysvětlovat jinak, např. z náboženských

pozic jsou neopodstatněnými a nepodloženými myšlenkami.“ (Bohužel, žádný vědec majiteli domku podstatu jevu nevysvětlil. *pozn. redakce*)

Opravdu vědecké vysvětlení podává v pozdějších letech Dr. Stanislav Libovický, CSc. v deníku MF, kdy píše: „Možnost přirozeného vysvětlení – například, že sklenice skákaly, když jel okolo těžký nákladní automobil, nebo že požár někdo založil – Kahuda nepřipustil. Přiklonil se k okultnímu výkladu.....“.

(Myslíme si, že v této větě je vyjádřen postoj československé vědy k anomálním jevům, který přetrvává až do současnosti. *poznámka redakce*).

Samotný případ vyvolal velikou pozornost veřejnosti a když věda nedokázala ji uklidnit, museli na popud politických orgánů zasáhnout novináři. Příkladem je článek z Nového Opavska pod názvem „Zázrak se nekonal“. Článek přetiskujeme v plném znění.

Když se dospělí začnou v rodině mezi sebou hádat, trpí tím nejvíce děti. Pokud je jich v rodině více, semknou se a snaží se být stranou dění, které mnohdy nechápou. Hůř je však na tom ten, který je na všechno, co se kolem něho děje, sám.

Jedenáctiletý mozeček má svůj způsob nazírání na svět. Nerozumí silným slovům, které náhle padají z úst těch, kteří jsou mu blízcí. Nechápe, proč se najednou začínají škorpit ti, které má rád. A tak si začne vytvářet svůj vlastní mikrosvět vzdálený na hony od toho, jenž jej obklopuje.

V tom jeho světě, kde se má každý rád, vystupují bytosti z jiných planet, které zná z oblíbených vědeckofantastických povídek. Skřítkové, kteří umí věci, o nichž se nám smrtelníkům, nesní. A tak lidé při náhodných setkáních s nimi žasnou. Jak by se asi tvářil dědeček, který už chudák dávno ztratil sluch, kdyby se najednou s něčím podobným setkal,

Zatáhnu za tapetu v kuchyni – ejhle, tatínek ji špatně nalepil, odpadne. Zatřesu poličkou, spadnou zavařeniny. Podaří se mi vyškubnout okenní parapet, který léta nedrží. Pohnu skříňkou. Vše dědečkovi za zády. Ten je překvapen, co se děje, až vyřkne ono osudné slovo: zázrak. A slovo se dává mezi dospělými do pohybu. Jedenáctiletý mozeček triumfuje. Sám pomáhá šířit ono slovo mezi dospělými. Domek, ve kterém bydlí, k sobě přitahuje pozornost. Ano, to jsem chtěl, teď máme neznámé tajemno i u nás, i o nás se bude psát v novinách.

„Nevysvětlitelné“ události změnily život rodiny, ale nevyřešily narušené vztahy. Dědeček, kterého mám rád, je tím znechucen, nechce se mi věnovat, nechce si se mnou hrát. A to všechno kvůli nějakým předmětům, o jejichž vlastnictví se nemůže dohodnout maminka s tetou. Skříň, postele, záclony, peřiny – hloupé předměty. Prokleté. Jejich vinou je teď v rodině nesoulad. To proto, že jsou nové, pěkné. Co kdyby takové nebyly? Zájem by o ně ochabl, hádky ustaly. Poničíme je. Já a moji skřítkové z jiné planety, kteří tu se mnou přebývají. Připravíme se, já jim pomohu....

„Hoří“. Dědeček je zděšen. Vnuk jej upozorňuje – tam hoří peřina, tam hoří záclona, tam hoří skříňky na skřínce. Za jeho zády zapaluje – vlastně on ne, to skřítkové z jiné planety...

Svět dospělých zasáhl do tohoto vysněného světa. Požár je příliš vážnou věcí, než aby se dal přejít mávnutím rukou. Svět dospělých skřítky z jiné planety zaplašil.

Jedenáctiletý mozeček už uvažuje nad jinými radostmi – nebo i starostmi – dětského života. A netuší ani, co způsobil. Zázraky, čary, kouzla. Doplněné fantazií lidí, nafouklé ústním podáním vytvářejí fámu, pověst. Netuší, že mezi dospělými se vždy najde dost takových, kteří se rádi dělají zajímaví. A dokonce i tací, kteří se chtějí na podobných

„kouzlech“ přizívit, zdůvodnit nutnost existence dobře placeného místa vědátora...

Zázrak se nekonal. Ani v Bohučovicích, ani jinde. Jen v lidské fantazii a „senzačních“ hovorech snad bude ještě chvíli žít. Než se na něj ve všedních starostech zapomene.

(jab)

PŘÍPAD ŘEŠENÝ V ČEPES V ROCE 1995

Jako poslední uvádíme případ psychokineze, jehož řešení se též účastnila ČEPES. Bohužel do řešení jsme nevstupovali na samém začátku, ale až po uplynutí doby několika měsíců od prvního projevu. Během této doby postižené rodině pomáhalo mnoho lidí, z nichž mnozí měli s podobnými případy zkušenosti, mnozí měli pouze snahu pomoci.

Postižená rodina K. se snažila zpočátku případ řešit rozumově podobně jako v Rosenheimu anebo na Opavsku.

Počátečním a nejčastějším jevem bylo létání kamenů za doprovodu zvukových efektů. Jednalo se převážně o drobný šterk, který se nacházel v okolí domku manželů K. Zpočátku létaly kameny do zahrady, mimo jiné na plechovou střechu kůlny. Pan K. vytipoval, odkud by kameny velké asi 3 až 5 cm³ mohly létat. Bylo to přes louku od jednoho sousedního domku. K létání docházelo často v noci. Pan K. pozval své přátele ze zaměstnání, aby mu za tmy pomohli pachatele odhalit. Všichni byli vyzbrojeni světelnými zdroji a osobními radiostanicemi pro snadné tiché dorozumění. Během jejich přítomnosti se nic nepříhodilo.

Paní K. zatelefonovala jednou do práce manželovi, že opět padají kameny. Pan K. přijel jako obvykle vlakem, ale pokud možno nepozorovaně. Blížil se ke svému domku velmi obezřetně. Aby se kryl, využíval keřů a živých plotů. Ke konci se kolem plotu prakticky plížil. Velmi dobře slyšel, jak na plechovou střechu kůlny dopadají kameny. Manželka na zahradě hystericky křičela. Pan K. se prudce zvedl a pátral po tom, odkud jsou kameny vrhány. Nic okem ani sluchem nezjistil, ale létání kamenů okamžitě přestalo.

Později tyto drobné kameny začaly padat též do kuchyně, kde právě rodina byla. Když vyběhli do prvního patra, aby měli lepší rozhled, byl let kamenů usměrněn na ně. Kameny létaly převážně ve směru sever - jih. Hluk, který jako by způsobil dopad kamene na překážku, není úměrný jeho velikosti. Bratr paní K. byl zasažen kamínky o velikosti 2 až 3 mm³, které při dopadu na dřevěné venkovní dveře dělaly hluk, jako by do dveří někdo kopal.

Mimo kamenů létaly též řidce kusy střešních tašek, které byly zapadlé za stěnou kůlny. Tašky byly vrhány na dvojici policistů, kteří přišli případ vyšetřovat. Kromě manželů K. a jejich syna pozorovali toto létání kamenů sousedka, přivolaný farář a dva dominikánští mniši. Kameny, tašky a sněhové koule v zimě občas dopadaly na psa, nacházejícího se v malém výběhu s boudou na zahradě domku u kůlny. Jednou byl neznámou silou povelán na zem syn.

Kromě toho se v místnostech zdvihaly a byly povelány židle, což bylo doprovázeno třesutými ranami. Ty ale slyšela pouze paní K., a nikoliv pan K., když byl přítomen. Za přítomnosti pana K. se intenzita strašidelných jevů podstatně snížila, ale též se stávala.

Koncem školního roku odjel syn na dětský tábor, kam za ním přijeli rodiče. Když seděli o samotě pod břízkou (v

okruhu 100 až 150 metrů nikdo nebyl), začaly kolem nich padat kameny. Rodiče měli pocit, že to za synem přivezli.

Zajímavé je, co se odehrálo ve sklepě domku. Po celkovém úklidu sklepa v něm zůstalo několik prkének opřených o stěnu. Když do sklepa přicházel bratr paní K. se sestrou, zvedlo se jedno prkénko a namířilo si to na bratra paní K. Jednou našli sklepní okno rozbité jakoby nárazem projektilu, který zevnitř vyrazil kus okna do vzdálenosti 4 metrů do zahrady. Při rekonstrukci se zjistilo, že šlo o kulatý otvor o velikosti asi 5 až 7 cm. Jeden přivolaný senzibil umístil do sklepa kresbu namalovanou na papíře. Ten po určité době vzplanul.

V obytných místnostech se rovněž pohybovaly předměty. Vnesly se z podlahy, ze stolu a letěly prostorem velmi rychle z místnosti do místnosti. Někdy se odrazily od stěny, jindy se zdálo, že procházely stěnou. Paní K. též pozorovala, že předměty, např. misky a ponožky, se vznášejí, a někdy dokonce procházejí stropem.

Protože jevy spojené s psychokinezi nepřestávaly, využila rodina služeb řady proutkařů, léčitelů, magiků i kněží. O pomoc byl požádán i Dr. Z. Rejdák, který opět označil syna manželů za hlavní příčinu toho, co se v rodinném domku děje. K řešení nepomohla přimluva místního faráře a ani exorcistické praktiky dvou dominikánů.

Když v roce 1995 byla ČEPES požádána o pomoc, přijeli její zástupci do prostředí, které bylo poměrně zklidněno, takže nebyli účastníky žádných projevů psychokineze. Pouze viděli následky působení. Třeba viděli stopy na stěnách, stropu a dveřích, kam narážely předměty létající z kredence (např. vidličky) nebo z tašky syna ležící na zemi v kuchyni (konkrétně kružítko, které při letu postupně narazilo do protější stěny ve výši 60 cm, odkud se odrazilo do stropu a nakonec se zastavilo úderem do další stěny). Po všech nárazech bylo patrně poškozeno omítky do hloubky několika milimetrů a šířky několika centimetrů. Taktéž viděli oválný střeš z okna na verandě (podobně jako na Opavsku v roce 1985), který jakoby byl vyražen zevnitř domu ven do zahrady do vzdálenosti kolem čtyř metrů.

Hlavním cílem ČEPES byla především pomoci rodině a případně se pokusit zjistit některé okolnosti, které by mohly mít vliv na vyvolávání jevu spontánní psychokineze. Pro obzvláště citlivé lidi bylo samotné prostředí rodinného domku a nejbližšího okolí velice nepříjemné a tíživé. Při pozorování obyvatel domku bylo patrné, že tato zátěž působí především na psychiku manželky a chování psa, který pobýval několik metrů od rodinného domku. U manželky se to projevovalo těžko zvladatelným strachem před možnými opakovanými jevy psychokineze. Pes bojového plemene (stafford) projevoval neobvyklou bázlivost i v období, kdy nedocházelo k žádným projevům psychokineze. Účastníkem naší delegace byl i vedoucí FYZAP (pracoviště zabývající se výzkumem PSI jevů), který měl za úkol též prověřit některé fyzikální veličiny. Bohužel mohl měřit pouze hodnoty magnetického pole země v rodinném domku a jeho blízkém okolí a následně ve vzdálenosti 100 m od domku. Naměřené hodnoty nevybočovaly z velikosti zemského magnetického pole v západních Čechách. Zdálo se, že v době klidu nedocházelo k narušování základních fyzikálních zákonů. K jejich narušení (např. gravitace) muselo docházet při projevech psychokineze (létání předmětů). K úplnému vyšetření dalších fyzikálních veličin v prostředí ovlivňovanému psychokinezi neměla ČEPES ani

dostatek přístrojů, finančních prostředků a hlavně při našich návštěvách byl v místě relativní klid.

Proto naše nabídka se týkala v pomoci manželce při obnově klidu a zmírnění strachu, který jsme v tom okamžiku považovali za největší problém. Bylo to patrné i v tom, že ani manžel a ani syn projevy psychokineze zvládali celkem bez problémů. Jakým způsobem byl do celého případu zapojen dědeček, můžeme těžko posoudit, protože po prodělání mozkové mrtvice (ještě před projevy psychokineze) byl v plném rozsahu závislý na péči dcery.

Při posuzování všech čtyř případů jsme došli k těmto závěrům:

1. K vyvolání jevu dochází zdánlivě náhodně, v každém případě spontánně, při nahromadění určitých faktorů, které nejsme schopni předvídat (alespoň zatím). Z těchto důvodů jev spontánní psychokineze jde vědecky velmi těžko (možná, že vůbec ne) zkoumat a šetřit.
2. Vyvolávacím činitelem jevu je člověk, velice citlivý a většinou psychicky labilní. Na rozdíl od Dr. Z. Rejdáka si nemyslíme, že to musí být adolescent.
3. Současně jsme přesvědčeni, že tento jev musí být napojen na silný energetický zdroj, během kterého dochází k porušování fyzikálních zákonů. Toto je spíše předmětem spekulací než nějakého seriózního vysvětlení. Nebo si myslíte, že myšlenka může mít tak obrovskou sílu? Např. pracovnice NV na Opavsku sdělila po letech Ing. V. G., že jevy na Opavsku začaly po vyhození kříže (po babičce) na smetiště při rekonstrukci rodinného domku. Přitom sakrální předměty mohou být zdrojem silného záření.
4. Je spontánní psychokineze neprobíhá v prostředí, kde panují harmonické vztahy, ale naopak v prostředí, kde existují závažné mezilidské rozpory mezi zúčastněnými.
5. Jako velice škodlivý vliv může být medializace případu, která při zaměření na určitou osobu může této osobě do budoucna přivodit velké existenční potíže. To postihlo např. A. Sch. z Rosenheimského případu. U ní po změně zaměstnání přestal jev existovat. Přesto když v místě nového zaměstnání došlo ke smrtelnému úrazu pracovníka, zaměstnanci závodu to kladli za vinu A. Sch. Ještě horší dopady mohou být, pokud příčiny psychokineze vysvětlují „odborníci“ na minulé životy. A trestuhodné je, když toto tvrzení je zveřejněno bez ověření skutečnosti.
6. Při zklidňování osob, které mají panický strach z projevů psychokineze, mohou pomoci více léčitelé, kteří působí na dotyčnou osobu i okolí, než lékaři pomocí farmak. Nedoporučují se používat různé „strašáky“, protože tato zařízení většinou prostředí, ve kterém jevy probíhají, ještě zhoršují.
7. Případy spontánní psychokineze jsou odlišné od tzv. „strašidelných domů“, kde příčinou bývají informace vložené do místa člověkem (lidmi) při zvláštních okolnostech (násilné činy, mučírny, prokletí apod.)

Proč tyto případy zveřejňujeme? Možná, že jste se s podobnými případy setkali a máte zkušenosti s jejich řešením. Anebo máte jiné názory na řešení, které v závěru článku doporučujeme. Vaše názory nebo zkušenosti rádi zveřejníme v dalším čísle zpravodaje.

redakce

VALNÁ HROMADA ČEPES

Vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na sobotu 8.3.2008.

Valná hromada probíhá v budově ČS VTS

na Novotného lávce 5, Praha 1,

v době od 9:00 hod. do 15:00 hod.

Program:

09:00 – 10:00 Registrace

10:00 – 12:30 Přednesení zpráv o činnosti a hospodaření

Návrhy činností a rozpočtu na rok 2008

Diskuse, volby, schválení usnesení

13:00 – 15:00 Společenské posezení se zaměřením na dílo B. Kočího

Pokud někdo z účastníků bude chtít se závažnými zprávami či sděleními seznámit VH, ať požádá během dopoledního jednání předsednictvo valné hromady o zařazení svého vystoupení na odpolední jednání. Případně tento požadavek předjedná s vedením ještě před valnou hromadou. Na valnou hromadu jsou zváni i nečlenové ČEPES, kteří se chtějí stát členy. Organizační záležitosti spojené s členstvím budou vyřízeny během konání valné hromady.

Účastníky valné hromady (členy ČEPES) žádáme zdvořile o zaplacení členského příspěvku během ranního zasedání.

Během valné hromady možno zakoupit publikace vydávané ČEPES a telestézické pomůcky.

Informace o ČEPES a jejích aktivitách můžete získat na internetu
na adrese: www.cepes.cz nebo přímo v kanceláři číslo 235 v budově B,
ČS VTS na Novotného lávce 5, Praha 1.

Česká psychoenergetická společnost

ČEPES

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1,
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Léčitelství

- poskytování léčitelské péče
- působení při výchově a vzdělávání léčitelů
- zapojení členské základny do činností k legislativnímu zabezpečení činnosti léčitelů a jejich podnikání
- pokračovat ve spolupráci s organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestézie

- ověřování vlivu geoanomálních zón na lidský organismus
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telestéti, léčitelé a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy.

Informace o ČEPES můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz